

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2017/2393

2017 m. gruodžio 13 d.

kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės, (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas, ir (ES) Nr. 652/2014, kuriuo nustatomos išlaidų, susijusių su maisto grandine, gyvūnų sveikata ir gerove bei augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga, valdymo nuostatos

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnį, 43 straipsnio 2 dalį ir 168 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Audito Rūmų nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽⁴⁾,

kadangi:

- (1) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir suderintą bei nediskriminacinį jauniesiems ūkininkams skirtos paramos įgyvendinimą, būtina numatyti, kad kaimo plėtros srityje sąvoka „įsisteigimo diena“, nurodoma Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1305/2013 ⁽⁵⁾ ir kitose susijusiose taisyklėse, reikštų dieną, kai pareiškėjas pirmą kartą atlieka arba užbaigia su įsisteigimu susijusį veiksmą, ir kad paramos paraiška turi būti pateikta ne vėliau kaip per 24 mėnesius po tos dienos. Be to, iš patirties, įgytos per derybas dėl programų, matyti, kad reikėtų paaiškinti jaunųjų ūkininkų bendro įsisteigimo taisyklės ir Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 19 straipsnio 4 dalyje nurodytas galimybių gauti paramą ribas ir kad reikėtų supaprastinti nuostatas dėl verslo plano trukmės;
- (2) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių vadovaujančiųjų institucijų konsultavimo ir mokymo paslaugų įgyvendinimui, toms institucijoms taip pat turėtų būti suteiktas paramos gavėjo statusas pagal tą priemonę, kartu užtikrinant, kad paslaugos teikėją parinktų įstaiga, funkciškai nepriklausoma nuo tų institucijų, ir kad patikrinimai būtų vykdomi konsultacijų ar mokymo paslaugų teikėjo lygmeniu;
- (3) siekiant skatinti dalyvauti kokybės sistemose, ūkininkai arba ūkininkų grupės, tokiose sistemose dalyvavę penkerių metų laikotarpiu iki paraiškos paramai gauti pateikimo, turėtų būti laikomi atitinkančiais reikalavimus paramai gauti ne ilgiau kaip penkerius metus, kartu deramai atsižvelgiant į pirminio dalyvavimo schemoje laiką;

⁽¹⁾ OL C 91, 2017 3 23, p. 1.

⁽²⁾ OL C 75, 2017 3 10, p. 63.

⁽³⁾ OL C 306, 2017 9 15, p. 64.

⁽⁴⁾ 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. gruodžio 12 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁵⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 347, 2013 12 20, p. 487).

- (4) kad finansinės priemonės būtų pakankamai patrauklios privačiam sektoriui, labai svarbu, kad jos būtų rengiamos ir įgyvendinamos lanksčiai ir skaidriai. Tačiau iš patirties matyti, kad tam tikros konkrečioms priemonėms nustatytos atitikties reikalavimams taisyklės varžo kaimo plėtros programų finansinių priemonių įsisavinimą ir trukdo fondo valdytojams lanksčiai taikyti finansines priemones. Todėl tikslinga numatyti, kad tam tikros konkrečioms priemonėms nustatytos atitikties reikalavimams taisyklės nebūtų taikomos finansinėms priemonėms. Dėl tos pačios priežasties taip pat tikslinga numatyti, kad pagalba jauniems ūkininkams verslui pradėti pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 19 straipsnį taip pat gali būti teikiama finansinėmis priemonėmis. Atsižvelgiant į tuos pakeitimus, reikėtų numatyti, kad tuo atveju, kai parama investicijoms pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 17 straipsnį teikiama finansinėmis priemonėmis, investicijomis turi būti padedama siekti vieno ar daugiau Sąjungos prioritetų kaimo plėtros srityje;
- (5) siekiant sumažinti administracinę naštą, susijusią su principo užkirsti kelią dvigubam finansavimui, kiek tai susiję su žalinimu, įgyvendinimu, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė taikyti fiksuotą vidutinę išskaičiuotiną sumą visiems atitinkamiems paramos gavėjams, kurie vykdo atitinkamą veiksmo tipą ar papriemonę;
- (6) dėl rinkos pokyčių ūkininkai šiuo metu patiria vis didesnę ekonominę riziką. Tačiau ta ekonominė rizika ne visuose žemės ūkio sektoriuose yra vienoda. Todėl tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės turėtų turėti galimybę teikti pagalbą ūkininkams konkrečiam sektoriui skirta pajamų stabilizavimo priemone, ypač sektoriuose, kuriuose pajamos labai sumažėja ir tai gali turėti didelį ekonominį poveikį tam tikrai žemės ūkio sričiai, su sąlyga, kad pajamų sumažėjimas viršija bent 20 % ribą. Siekiant užtikrinti, kad konkrečiam sektoriui skirta pajamų stabilizavimo priemonė būtų veiksminga ir pritaikyta prie konkrečių valstybių narių aplinkybių, joms turėtų būti suteikta galimybė savo kaimo plėtros programose lanksčiai apibrėžti, į kokias pajamas atsižvelgiama siekiant pasinaudoti šia priemone. Tuo pačiu metu siekiant skatinti ūkininkus naudoti draudimą, draudimui taikoma gamybos sumažėjimo riba turėtų būti sumažinta iki 20 %. Be to, siekiant stebėti patirtas išlaidas – dėl konkrečiam sektoriui skirtos pajamų stabilizavimo priemonės ir draudimo, – reikėtų pritaikyti programos finansinio plano turinį;
- (7) konkretus reikalavimas 2018 m. pateikti ataskaitą apie rizikos valdymo priemonę, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 36 straipsnio 5 dalyje, įvykdomas teikiant ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl bendrosios žemės ūkio politikos (toliau – BŽŪP) stebėsenos ir vertinimo, nurodytą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ 110 straipsnio 5 dalyje. Todėl Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 36 straipsnio 5 dalies antra pastraipa turėtų būti išbraukta;
- (8) kalbant apie savitarpio pagalbos fondus visų sektorių ūkininkams, panašu, kad draudimas iš viešųjų fondų skirti bet koki įnašą į pradinį pasirašytąjį kapitalą, nustatytas Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 38 straipsnio 3 dalyje ir 39 straipsnio 4 dalyje, trukdo tiems fondams veiksmingai veikti. Todėl tas draudimas turėtų būti išbrauktas. Be to, tikslinga išplėsti sritis, kurias galėtų apimti finansiniai įnašai į savitarpio pagalbos fondus, kad įnašais būtų galima papildyti į fondus mokamas metines įmokas, taip pat susieti su jų pradiniu pasirašytuoju kapitalu;
- (9) parama investicijoms į gaivalinių nelaimių ir katastrofinių įvykių paveiktos gamybos potencialo atkūrimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 18 straipsnio 1 dalies b punktą ir 24 straipsnio 1 dalies 4 d punktą paprastai suteikiama visiems reikalavimus atitinkantiems pareiškėjams. Todėl valstybės narės neturėtų būti įpareigosios nustatyti atkūrimo operacijų atrankos kriterijų. Be to, tinkamai pagrįstais atvejais, kai dėl operacijų pobūdžio atrankos kriterijų nustatyti neįmanoma, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti alternatyvius atrankos metodus;
- (10) Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 59 straipsnyje apibrėžti didžiausi įnašo Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (toliau – EŽŪFKP) lygiai. Siekiant sumažinti kai kurių valstybių narių nacionalinių biudžetų patiriamą spaudimą ir paspartinti taip reikalingas investicijas Kipre, didžiausias įnašo lygis, siekiantis 100 %, nurodytas to reglamento 59 straipsnio 4 dalies f punkte, turėtų būti taikomas iki programos užbaigimo. Be to, nuoroda į Europos

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1303/2013 ⁽¹⁾ nustatytą konkretų įnašo, skirto Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 38 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytai naujai finansinei priemonei, lygį turėtų būti paminėta Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 59 straipsnio 4 dalyje;

- (11) pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 60 straipsnio 1 dalį gaivalinių nelaimių atveju taikant nepaprastąsias priemones, išlaidos, susijusios su programos pakeitimais, tinkamomis finansuoti gali būti laikomos nuo dienos, kurią gaivalinė nelaimė įvyko. Ta galimybe pripažinti tinkamomis finansuoti išlaidas, patirtas prieš pateikiant prašymą dėl programos pakeitimo, turėtų būti leidžiama naudotis ir kitomis aplinkybėmis, kaip antai katastrofinių įvykių ar reikšmingų ir staigių valstybės narės ar regiono socialinių ir ekonominių sąlygų pokyčių atvejais;
- (12) pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 60 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, investicijų į žemės ūkio sektorių atveju tinkamomis finansuoti laikomos tik tos išlaidos, kurios patiriamos po paraiškos pateikimo. Tačiau investicijų, susijusių su nepaprastųjų priemonių taikymu gaivalinių nelaimių, katastrofinių įvykių, nepalankių klimato reiškinių ar reikšmingų ir staigių valstybės narės ar regiono socialinių ir ekonominių sąlygų pokyčių atvejais valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė savo programose numatyti, kad, išlaidos, patirtos po tokių įvykių, būtų laikomos tinkamomis finansuoti, kad būtų užtikrinta jų lanksti ir savalaikė reakcija į tokius įvykius. Siekiant veiksmingai paremti nepaprastuosius veiksmus, kurių valstybės narės ėmėsi reaguodamos į pastarųjų metų įvykius, ta galimybė turėtų būti taikoma nuo 2016 m. sausio 1 d.;
- (13) siekiant skatinti taikyti Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 67 straipsnio 1 dalies B-d punktuose nurodytą supaprastintą išlaidų apmokėjimą, Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 62 straipsnio 2 dalyje nustatytos konkrečios EŽŪFKP skirtos taisyklės turi būti taikomos tik pagalbai, teikiamai pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 21 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, susijusiai su prarastomis pajamomis ir priežiūros išlaidomis, taip pat pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 28–31, 33 ir 34 straipsnius;
- (14) Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 74 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės per keturis mėnesius nuo kaimo plėtros programos patvirtinimo pasikonsultuotų su tos programos stebėsenos komitetu dėl atrankos kriterijų. Taip valstybėms narėms sukuriama netiesioginė pareiga iki tos dienos nustatyti visus atrankos kriterijus – net ir kvietimams teikti paraiškas, kurie bus skelbiami vėliau. Siekiant sumažinti nereikalingą administracinę naštą ir užtikrinti, kad finansiniai ištekliai būtų naudojami tinkamiausiu būdu, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama atrankos kriterijus nustatyti ir prašyti stebėsenos komiteto nuomonės bet kuriuo metu iki kvietimų teikti paraiškas paskelbimo;
- (15) siekiant, kad būtų labiau naudojamosi pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimu, savitarpio pagalbos fondais ir pajamų stabilizavimo priemone, reikėtų padidinti didžiausią viešosios pirminės paramos procentą – nuo 65 iki 70 %;
- (16) taikant finansinės drausmės mechanizmą užtikrinama, kad Europos žemės ūkio garantijų fondo (toliau – EŽŪGF) biudžetas atitiktų atitinkamas metines daugiametės finansavimo programos viršutines ribas, taip pat sukuriama žemės ūkio sektoriaus krizių rezervas. Atsižvelgiant į tiesioginių išmokų techninį koregavimo koeficiento nustatymo pobūdį ir glaudžias to koeficiento sąsajas su Komisijos išlaidų sąmata, išdėstoma jos metiniame biudžeto projekte, koregavimo koeficiento nustatymo procedūra turėtų būti supaprastinta, Komisiją įgaliojant tą koeficientą patvirtinti laikantis patariamąsios procedūros.
- (17) siekiant suderinti Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 87 straipsnyje ir Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 38 straipsnyje nustatytas automatiško išipareigojimų panaikinimo taisykles, reikėtų pritaikyti Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 38 straipsnio 3 dalyje nurodytą datą, iki kurios valstybės narės turi pateikti Komisijai informaciją apie išipareigojimų panaikinimo išimtis;
- (18) siekiant suteikti teisinio aiškumo dėl sumų, susigražintų dėl laikino išmokų sumažinimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 41 straipsnio 2 dalį, vertinimo, tokios sumos turėtų būti įtrauktos į to reglamento 43 straipsnyje pateiktą asignuotųjų pajamų šaltinių sąrašą;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

- (19) siekiant supaprastinti administravimą, ribą, iki kurios valstybės narės galėtų nuspręsti nesiekti susigrąžinti nepagrįstai išmokėtų sumų, tikslinga padidinti nuo 150 EUR iki 250 EUR su sąlyga, kad valstybė narė taiko lygiavertę arba didesnę ribą nacionalinių skolų nesusigrąžinimo atveju;
- (20) tikslinga užtikrinti, kad atsisakymas atlikti mokėjimus dėl viešųjų pirkimų taisyklių nesilaikymo arba tokių mokėjimų susigrąžinimas atitiktų tokio reikalavimų nesilaikymo mastą ir kad būtų laikomasi proporcingumo principo, pavyzdžiui, kaip nurodyta atitinkamose Komisijos nustatytose gairėse dėl finansinių pataisų, kurios turėtų būti taikomos taikant pasidalijamąjį valdymą patiriamoms Sąjungos finansuojamoms išlaidoms tokių taisyklių nesilaikymo atveju. Be to, tikslinga paaiškinti, kad toks nesilaikymas poveikį sandorių teisėtumui ir tvarkingumui daro tik tiek, kiek tai susiję su paramos dalimi, kuri neturi būti sumokėta arba turi būti atšaukta;
- (21) siekiant sumažinti administracinę naštą smulkiesiems ūkininkams, turėtų būti nustatyta dar viena nukrypti leidžianti nuostata, numatant, kad smulkiesiems ūkininkams nereikia deklaruoti sklypų, dėl kurių išmokų paraiška neteikiama;
- (22) atsižvelgiant į praktinius ir specifinius sunkumus, atsiradusius dėl EŽŪGF ir EŽŪFKP su plotu siejamų išmokų mokėjimo terminų suderinimo tarpusavyje, pereinamasis laikotarpis turėtų būti pratęstas dar vieneriems metams. Vis dėlto, kalbant apie su plotu siejamas kaimo plėtros priemones, siekiant išlaikyti ūkininkų pinigų srautus išankstines išmokas turėtų būti įmanoma išmokėti anksčiau nei spalio 16 d.;
- (23) siekiant atsižvelgti į žemės ūkio sistemų įvairovę visoje Sąjungoje, tikslinga valstybėms narėms leisti apsvarstyti galimybę klasifikuojant daugiamečius žolynus taikyti suarimo kriterijų, kuris yra aktualus agronominių ir aplinkosaugos aspektų atžvilgiu;
- (24) tam tikri krūmokšniai arba medžiai, kurie nėra tiesiogiai naudojami ganymui, vis dėlto gali būti panaudoti gyvūnams šerti. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama tuos krūmokšnius arba medžius įtraukti į daugiamečių žolynų plotus, kuriuose vyrauja žolė ir kiti žoliniai pašarai, visoje savo teritorijoje ar jos dalyje;
- (25) siekiant anksčiau nei 2018 m. patikslinti pūdymui paliktos žemės kaip ariamosios žemės klasifikavimą, kai žemė pūdymui buvo palikta penkerius metus ar ilgesnį laikotarpį, ir atitinkamiems ūkininkams suteikti tikrumo, tikslinga valstybėms narėms suteikti galimybę 2018 m. tokią žemę ir toliau klasifikuoti kaip ariamąją žemę;
- (26) žemė, kurią galima panaudoti ganymui, nors žolė ir kiti žoliniai pašarai ten nevyrauja arba jų nėra, o ganymo praktika nėra nei tradicinio pobūdžio, nei svarbi biotopų ir buveinių išsaugojimui, tam tikrose vietovėse vis dėlto gali būti vertinga kaip ganykla. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama tuos plotus laikyti daugiamečiais žolynais visoje savo teritorijoje ar jos dalyje;
- (27) per pirmuosius Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ įgyvendinimo metus įgyta patirtis parodė, kad kai kurios valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus sistemą, nepanaudojo visos lėšų, turimų iki viršutinių biudžeto ribų, nustatytų Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/1089 ⁽²⁾, sumos. Bazinės išmokos sistemą taikančios valstybės narės, siekdamos užtikrinti veiksmingesnį tų lėšų panaudojimą, jau turi galimybę su tam tikrais apribojimais paskirstyti teises į didesnės vertės išmokas nei pagal jų bazinės išmokos sistemą turima suma. Taikant tuos pačius bendrus apribojimus ir nepažeidžiant tiesioginių išmokų grynųjų viršutinių ribų, vienkartinės išmokos už plotus sistemą taikančioms valstybėms narėms taip pat turėtų būti leidžiama apskaičiuoti būtiną sumą, kuria galima būtų padidinti jų vienkartinės išmokos už plotus sistemos viršutinę ribą;
- (28) tam tikros valstybės narės naudoja nacionalinius mokesčių ar socialinio draudimo registrus, kuriuose užregistruojami ūkininkai pagal jų vykdomą žemės ūkio veiklą. Toms valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė nustatyti, kad ūkininkai, kurie nėra atitinkamai užregistruoti, reikalavimų gauti tiesiogines išmokas neatitinka;

(1) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013 12 20, p. 608).

(2) 2015 m. liepos 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1089, kuriuo nustatomos 2015 m. viršutinės biudžeto ribos, taikomos tam tikroms tiesioginėms paramos sistemoms, nustatytoms Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1307/2013, ir kuriuo nustatoma Kroatijai skirtos specialaus išimavimo rezervo dalis (OL L 176, 2015 7 7, p. 29).

- (29) praeityje įgyta patirtis parodė, kad kai kuriais atvejais parama buvo skirta fiziniams arba juridiniams asmenims, kurių verslo tikslas nebuvo susijęs ar buvo tik nežymiai susijęs su žemės ūkio veikla, todėl Reglamentu (ES) Nr. 1307/2013 buvo nustatyta aktyvaus ūkininko sąlyga. Taigi valstybės narės neturi tiesioginių išmokų skirti tam tikriems asmenims, išskyrus atvejus, kai tokie asmenys gali įrodyti, kad jų žemės ūkio veikla nėra nedidelės apimties. Tačiau vėlesnė patirtis rodo, kad daugelyje valstybių narių buvo susiduriama su sunkumais įgyvendinant visus tris Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje išvardytus kriterijus, kuriuos atitinkantis asmuo laikomas aktyviu ūkininku. Siekiant sumažinti administracinę naštą, susijusią su tų trijų kriterijų įgyvendinimu, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė taikyti tik vieną ar du iš jų įrodinėjant, kad asmuo yra aktyvus ūkininkas;
- (30) be to, kai kurios valstybės narės patyrė, kad sunkumai ir administracinės išlaidos, susiję su Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 dalyje numatyto veiklos ar verslo sąrašo elementais, nusveria naudą, gaunamą dėl to, kad labai nedideliame skaičiu neaktyvių paramos gavėjų neleidžiama dalyvauti tiesioginės paramos sistemose. Kai valstybė narė mano, kad taip ir yra, ji turėtų galėti nebetaikyti jo 9 straipsnio, kiek tai susiję su veiklos ar verslo sąrašu;
- (31) tikslinga aiškiai nurodyti, kad pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 11 straipsnį valstybėms narėms leidžiama kasmet peržiūrėti savo sprendimus dėl ūkininkams skirtinos bazinės išmokos sumos dalies, viršijančios 150 000 EUR, sumažinimo su sąlyga, kad dėl tokios peržiūros nesumažėtų kaimo plėtrai skiriamos lėšos;
- (32) siekiant valstybėms narėms leisti pritaikyti pagal BŽŪP teikiamą paramą prie savo konkrečių poreikių, joms turėtų būti sudarytos tinkamos galimybės peržiūrėti savo sprendimą dėl lėšų pervedimo iš joms taikomų tiesioginių išmokų viršutinių ribų į joms skirtas kaimo plėtros programas ir atvirkščiai. Todėl joms turėtų būti suteikta galimybė peržiūrėti savo sprendimą, kuris įsigalioję 2019 kalendoriniais metais, su sąlyga, kad bet kuriuo tokiu sprendimu nebūtų sumažinamos kaimo plėtrai skirtos sumos;
- (33) valstybėms narėms turėtų būti leidžiama naudoti teisių į išmokas pagal bazinės išmokos sistemą vertės linijinių sumažinimą ne tik siekiant papildyti nacionalinį rezervą arba regioninius rezervus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos jaunesiems ūkininkams ir žemės ūkio veiklą pradantiems ūkininkams dalyvauti paramos sistemoje, bet tą patį mechanizmą naudoti ir priemonių, kurių imamasi siekiant užtikrinti, kad žemė nebūtų apleista, ir kompensuoti ūkininkų nuostolius dėl konkrečių sunkumų, finansavimui;
- (34) siekiant supaprastinti žalinimo priemonėms taikomas taisykles ir padidinti jų nuoseklumą, ekologiniu požiūriu svarbios vietovės pareigos, taikomos valdoms, kuriose pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 4 dalies a punktą daugiau kaip 75 % ariamosios žemės ploto naudojama ankštiniams augalams kaip vieninteliams pasėliams arba kartu su žole ar kitais žoliniais pašarais auginti arba pūdymui, atveju taikoma išimtis turėtų būti taikoma ir pasėlių įvairinimo pareigai;
- (35) siekiant užtikrinti nuoseklų atskirų rūšių pasėlių traktavimą remiantis jų užimama didele plotų dalimi, kiek tai susiję su pasėlių įvairinimo reikalavimu, pasėlių įvairinimo taisyklės pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 44 straipsnio 2 dalį turėtų būti lanksčiai taikomos ir žemei, kuri didžiąją metų dalį ar didžiąją dalį pasėlių auginimo ciklo yra naudojama pasėliams vandenyje auginti;
- (36) siekiant supaprastinti esamas pasėlių įvairinimo pareigos išimtis, nustatytas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 44 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose ir taikomas žemei, kuri daugiausia naudojama žolei ar kitiems žoliniams pašarams auginti arba ankštiniams augalams auginti ar pasėliams vandenyje auginti arba kuri daugiausia yra pūdymui palikta žemė ar daugiamečiai žolynai, ir siekiant užtikrinti vienodas sąlygas visiems ūkininkams, kurių naudojamos žemės plotai paskirstyti tokiomis pačiomis dalimis, didžiausia 30 ha ariamosios žemės riba nebeturėtų būti taikoma;
- (37) siekiant atsivėlgti į speltų (*Triticum spelta*) agronominius ypatumus, taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 44 straipsnį jos turėtų būti laikomos atskiru pasėliu;

- (38) siekiant supaprastinti esamas ekologiniu požiūriu svarbias vietovės pareigos išimtis, nustatytas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose ir taikomas žemei, kuri daugiausia naudojama žolei ar kitiems žoliniam pašarams auginti arba ankštiniams augalams auginti ar pasėliams vandenyje auginti arba kuri daugiausia yra pūdymui palikta žemė arba daugiamečiai žolynai, didžiausia 30 ha ariamosios žemės riba nebeturėtų būti taikoma;
- (39) atsižvelgiant į tam tikrų daugiamečių pasėlių galimą netiesioginę aplinkosauginę naudą biologinei įvairovei, Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnyje pateiktą ekologiniu požiūriu svarbių vietovių rūšių sąrašą reikėtų išplėsti įtraukiant miskantus (*Miscanthus*) ir geltonžiedžius legėstus (*Silphium perfoliatum*). Atsižvelgiant į tai, kad tam tikra augalijos rūšis gali teigiamai prisidėti prie pūdymui paliktos žemės daromo poveikio biologinei įvairovei, pūdymui paliktos žemės plotai, skirti medingiesiems augalams, turėtų būti pripažinti kaip atskira ekologiniu požiūriu svarbių vietovių rūšis. Todėl turėtų būti nustatyti vietovių, kuriose auga miskantai (*Miscanthus*) ir geltonžiedžiai legėstai (*Silphium perfoliatum*) ir kuriose yra pūdymui paliktos žemės plotai, skirti medingiesiems augalams, rūšių svoriniai koeficientai. Svoriniai koeficientai turėtų būti nustatyti taip, kad būtų atsižvelgta į jų skirtingą svarbą biologinei įvairovei. Nustatant papildomas ekologiniu požiūriu svarbių vietovių rūšis reikia esamus svorinius koeficientus, taikomus azotą fiksuojančių pasėlių plotams ir plotams, apželdintiems trumpos rotacijos želdiniais, pritaikyti taip, kad būtų atsižvelgta į naują visų ekologiniu požiūriu svarbių vietovių rūšių pusiausvyrą;
- (40) patirtis, įgyta taikant paramos sistemą jauniems ūkininkams pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnį, parodė, kad tam tikrais atvejais jaunieji ūkininkai negali pasinaudoti visa penkerių metų parama. Ta parama ir toliau tebėra nukreipta į naują ekonominę veiklą, kurią vykdo ūkininkavimo veiklą pradėję jaunimas, tačiau valstybės narės turėtų sudaryti palankesnes sąlygas jauniems ūkininkams gauti visas penkerių metų jiems skirtas išmokas ir tais atvejais, kai jaunieji ūkininkai nesikreipė dėl paramos iš karto po įsisteigimo;
- (41) kai kurios valstybės narės įvertino, kad pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnį mokamų išmokų jauniems ūkininkams nepakanka siekiant tinkamai reaguoti į finansinius sunkumus, susijusius su jaunųjų ūkininkų steigiamų žemės ūkio valdų pradiniu įsteigimu ir struktūriniu jų pritaikymu. Siekiant dar labiau padidinti jaunųjų ūkininkų dalyvavimo žemės ūkio sektoriuje perspektyvas, valstybės narės turėtų būti suteikta galimybė nuspręsti 25–50 % ribose padidinti procentinę dalį, taikomą apskaičiuojant išmokos jauniems ūkininkams sumą, neatsižvelgiant į tai, koks skaičiavimo metodas taikomas. Toks sprendimas neturėtų daryti poveikio jauniems ūkininkams finansuoti skirtų tiesioginių išmokų nacionalinei viršutinei 2 % ribai;
- (42) siekiant, kad valstybių narių atsakomybė, kiek tai susiję su savanoriškos susietosios paramos gamybą ribojančiu pobūdžiu, taptų aiškesnė, tikslinga reformuluoti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 5 ir 6 dalis. Kadangi toks reformulavimas atspindi dabartinę su atitinkamomis nuostatomis susijusią praktiką nuo 2015 m. sausio 1 d., būtų tikslinga reformuluotas nuostatas taikyti nuo 2015 paraiškų teikimo metų;
- (43) siekiant užtikrinti didžiausią įmanomą Sąjungos sistemų, skirtų sektoriams, kurie tam tikrais metais patiria struktūrinių rinkos sutrikimų, suderinamumą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iki 2020 m. būtų leidžiama valstybės narėms nuspręsti ar toliau mokėti savanorišką susietąją paramą remiantis gamybos vienetais, kuriems tokia parama buvo teikiama praėjusiu ataskaitiniu laikotarpiu;
- (44) siekiant padidinti su savanoriška susietąja parama susijusį lankstumą, valstybės narėms turėtų būti leista atlikti savo sprendimų dėl paramos metinę peržiūrą, peržiūrėtiems sprendimams įsigaliojant nuo 2019 paraiškų teikimo metų;
- (45) panašu, kad viena pagrindinių gamintojų organizacijų formavimosi kliūčių, ypač valstybėse narėse, kurios atsilieka organizavimo lygio požiūriu, yra tarpusavio pasitikėjimo ir ankstesnės patirties trūkumas. Tą kliūtį galėtų padėti pašalinti konsultuojamasis ugdymas, per kurį veikiančios gamintojų organizacijos nurodytų kryptį kitoms vaisių ir daržovių gamintojų organizacijoms, gamintojų grupėms ar atskiriems gamintojams, todėl toks ugdymas turėtų būti įtrauktas į vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijų tikslus;
- (46) be produktų pašalinimo iš rinkos, siekiant juos nemokamai paskirstyti, taip pat tikslinga teikti finansinę paramą dotacijas konsultuojamojo ugdymo veiksmams, kuriais siekiama skatinti gamintojus steigti organizacijas, atitinkančias pripažinimo kriterijus, kad galėtų pasinaudoti visišku Sąjungos finansavimu pagal esamų gamintojų organizacijų veiklos programas;

- (47) krizės prevencijos ir valdymo priemonių taikymo sritis turėtų būti išplėsta ir apimti savitarpio fondų papildymą, nes tai galėtų tapti nauja kovos su krizėmis priemone, ir pardavimo skatinimą bei informavimą siekiant įvairinti ir stiprinti vaisių ir daržovių rinkas;
- (48) siekiant supaprastinti dabartinę procedūrą, kurią sudaro: pirma, leidimas valstybėms narėms teikti papildomą nacionalinę finansinę paramą gamintojų organizacijoms Sąjungos regionuose, kuriuose organizacijų steigimosi lygis yra itin žemas, ir, antra, nacionalinės finansinės paramos dalies kompensavimas, jei tenkinamos kitos sąlygos, turėtų būti nustatyta nauja sistema, taikoma valstybėms narėms, kuriose organizacijų steigimosi lygis yra gerokai žemesnis nei Sąjungos vidurkis. Siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo dabartinės procedūros prie naujosios sistemos, turėtų būti numatytas vienerių metų pereinamasis laikotarpis. Taigi naujoji sistema turėtų būti pradėta taikyti nuo 2019 m. sausio 1 d.;
- (49) siekiant užtikrinti vyno spiritų su geografine nuoroda apsaugą nuo rizikos, kad bus neteisėtai pasinaudota reputacija, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama taikyti leidimų sodinti vynmedžius, tinkamam vynu su geografine nuoroda gaminti, išdavimo taisykles ir vynu, tinkamam vyno spiritams su geografine nuoroda gaminti;
- (50) sutarčių naudojimas pieno ir pieno produktų sektoriuje gali padėti padidinti veiklos vykdytojų atsakomybę ir pagerinti jų informuotumą apie poreikį geriau atsižvelgti į rinkos signalus, padidinti kainų pokyčių poveikį galutinei kainai ir pritaikyti pasiūlą prie paklausos, taip pat padėti išvengti tam tikros nesąžiningos komercinės praktikos. Siekiant paskatinti, kad tokios sutartys būtų naudojamos pieno ir pieno produktų sektoriuje, taip pat kituose sektoriuose, gamintojai, gamintojų organizacijos arba gamintojų organizacijų asociacijos turėtų turėti teisę prašyti rašytinės sutarties, net jeigu atitinkama valstybė narė nėra nustačiusi, kad tokios sutartys turi būti naudojamos privalomai;
- (51) sutarties dėl žalio pieno tiekimo šalys gali derėtis dėl tokios sutarties elementų, tačiau valstybėms narėms, kurios yra nustačiusios, kad tokios sutartys turi būti naudojamos privalomai, suteikiama galimybė nustatyti tam tikras sutarčių sąlygas, visų pirma jų minimalią trukmę. Siekiant šalims sudaryti sąlygas susitarti dėl aiškių sutarties nuostatų, susijusių su tiekiamu kiekiu ir kainomis, valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę nustatyti šalims pareigą susitarti dėl tiekiamo kiekio ir už tą pristatymą mokėtinos kainos santykio;
- (52) gamintojų organizacijos ir jų asociacijos gali naudingai prisidėti koncentruojant pasiūlą ir gerinant rinkodarą, planavimą bei pritaikant gamybą prie paklausos, optimizuojant gamybos išlaidas ir stabilizuojant gamintojo kainas, atliekant mokslinius tyrimus, skleidžiant geriausią praktiką ir teikiant techninę pagalbą, tvarkant šalutinius produktus ir valdant rizikos valdymo priemones, kuriomis gali naudotis jų nariai, taip padėdamos stiprinti gamintojų padėtį maisto grandinėje. Taigi jos savo veikla, įskaitant derybas dėl sutarčių dėl tokių gamintojų organizacijų ir jų asociacijų tiekiamų žemės ūkio produktų, kai koncentruojama jų narių pagamintų produktų pasiūla ir jie pateikiami rinkai, padeda siekti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 39 straipsnyje nustatytų BŽŪP tikslų, nes sustiprina ūkininkų padėtį maisto tiekimo grandinėje ir gali prisidėti prie maisto tiekimo grandinės geresnio veikimo. 2013 m. BŽŪP reforma sustiprintas gamintojų organizacijų vaidmuo. Todėl, nukrypstant nuo SESV 101 straipsnio, galimybė vykdyti tokią veiklą kaip gamybos planavimas, išlaidų optimizavimas, gamintojų narių produktų pateikimas rinkai ir derybų dėl sutarčių vedimas turėtų būti aiškiai reglamentuojama kaip visų sektorių, kurių atžvilgiu Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ nustatomas bendras rinkų organizavimas, pripažintų gamintojų organizacijų teisė. Ta nukrypti leidžianti nuostata turėtų būti taikoma tik gamintojų organizacijoms, kurios iš tikrųjų vykdo veiklą, kuria siekiama ekonominės integracijos, ir kurios koncentruoja savo narių produktų pasiūlą ir teikia juos rinkai. Tačiau tokioms gamintojų organizacijoms ne tik turėtų būti taikomas SESV 102 straipsnis, bet ir turėtų būti nustatytos apsaugos priemonės siekiant užtikrinti, kad tokia veikla nebūtų pašalinta konkurencija arba nekiltų pavojus SESV 39 straipsnyje nustatytiems tikslams. Konkurencijos institucijos turėtų turėti teisę tokiais atvejais įsikišti ir nuspręsti, kad tokia veikla ateityje turėtų būti pakeista, nutraukta arba neturėtų būti vykdoma apskritai. Tol, kol konkurencijos institucija priima sprendimą, gamintojų organizacijų vykdoma veikla turėtų būti laikoma teisėta. Gamintojų organizacijų asociacijos, pripažintos pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 156 straipsnio 1 dalį, savo pačių vykdomos veiklos atžvilgiu turėtų galėti remtis ta nukrypti leidžiančia nuostata tokiu pačiu mastu ir tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir gamintojų organizacijos;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

- (53) gamintojų organizacijos pripažįstamos viename iš Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų konkrečių sektorių. Kadangi gamintojų organizacijos gali veikti daugiau nei viename sektoriuje ir siekiant išvengti administracinės naštos nustatant gamintojams pareigą pripažinimo tikslais sukurti keletą gamintojų organizacijų, vis dėlto viena gamintojų organizacija turėtų galėti gauti daugiau nei vieną pripažinimą. Tačiau tokiais atvejais atitinkama gamintojų organizacija turėtų patenkinti kiekvienam iš atitinkamų sektorių nustatytas pripažinimo sąlygas;
- (54) atsižvelgiant į vaidmenį, kurį gali atlikti tarpšakinės organizacijos tam, kad maisto tiekimo grandinė veiktų geriau, reikėtų praplėsti galimų tikslų, kurių gali siekti tokios tarpšakinės organizacijos, sąrašą, į jį įtraukiant ir rizikos, susijusios su gyvūnų sveikata, augalų apsauga ir aplinka, prevencijos ir valdymo priemones;
- (55) tarpšakinės organizacijos pripažįstamos viename iš Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų konkrečių sektorių. Kadangi tarpšakinės organizacijos gali veikti daugiau nei viename sektoriuje ir siekiant išvengti administracinės naštos nustatant joms pareigą pripažinimo tikslais sukurti keletą tarpšakinių organizacijų, vis dėlto vis dėlto viena gamintojų organizacija turėtų galėti gauti daugiau nei vieną pripažinimą. Tačiau tokiais atvejais tarpšakinė organizacija turėtų patenkinti kiekvienam iš susijusių sektorių nustatytas pripažinimo sąlygas;
- (56) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas geresniam rinkos signalų perdavimui ir sustiprinti gamintojų kainų ir pridėtinės vertės ryšius visoje tiekimo grandinėje, ūkininkams, įskaitant ūkininkų asociacijas, turėtų būti leidžiama susitarti su jų pirmuoju pirkėju dėl vertės pasidalijimo sąlygų, įskaitant rinkos pelną ir nuostolius. Kadangi tarpšakinės organizacijos gali atlikti svarbų vaidmenį sudarant sąlygas tiekimo grandinės šalių dialogui, taip pat skleidžiant geriausią praktiką ir propaguojant rinkos skaidrumą, joms turėtų būti leidžiama nustatyti standartines vertės pasidalijimo sąlygas. Vis dėlto vertės pasidalijimo sąlygas ūkininkai, ūkininkų asociacijos ir jų pirmasis pirkėjas turėtų ir toliau taikyti savanoriškai;
- (57) iš patirties, įgytos taikant Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 188 straipsnį, matyti, kad iškyla sunkumų dėl būtinybės priimti įgyvendinimo aktus dėl paprastų matematinių procesų, susietų su kvotų paskirstymo tvarka, valdymo, ir tų aktų priėmimas reikalauja daug išteklių, nors toks metodas nepasizymi jokių ypatingu privalumu. Iš esmės Komisija šiuo atžvilgiu visiškai negali veikti savo nuožiūra, nes susijusi formulė jau nustatyta Komisijos reglamento (EB) Nr. 1301/2006 ⁽¹⁾ 7 straipsnio 2 dalyje. Siekiant sumažinti susijusių administracinę naštą ir supaprastinti procesą, reikėtų numatyti, kad tarifinių kvotų paskirstymo rezultatus Komisija skelbs atitinkamame tekste interneto svetainėje. Be to, reikėtų įtraukti konkrečią nuostatą, numatančią, kad valstybės narės licencijas turėtų išduoti tik po to, kai Komisija paskelbia paskirstymo rezultatus;
- (58) siekiant, kad ūkininkų ar gamintojų organizacijos arba jų asociacijos veiksmingai taikytų Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 209 straipsnį, reikėtų numatyti galimybę prašyti Komisijos nuomonės dėl ūkininkų ar gamintojų organizacijų arba jų asociacijų susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų suderinamumo su SESV 39 straipsnyje nustatytais tikslais;
- (59) siekiant užtikrinti, kad Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 nuostatos, pagal kurias galima sudaryti kolektyvinius susitarimus ir priimti sprendimus laikinai stabilizuoti atitinkamus sektorius didelio rinkos pusiausvyros sutrikimo laikotarpiams, galėtų būti įgyvendintos veiksmingai ir laiku, tokių kolektyvinių veiksmų galimybės turėtų būti išplėstos ir apimti ūkininkus bei ūkininkų asociacijas. Be to, tokių laikinų priemonių nebeturėtų būti leidžiama taikyti kraštutiniu atveju, tačiau jos galėtų papildyti Sąjungos veiksmus, kurių ji imasi įgyvendinant valstybės intervencijos, privačiojo sandėliavimo ir išskirtines priemones, numatytas Reglamente (ES) Nr. 1308/2013;
- (60) kadangi tikslinga pereinamuoju laikotarpiu, atsiradusiu dėl kvotų sistemos galiojimo pabaigos, toliau padėti pieno ir pieno produktų sektoriui ir paskatinti šį sektorių veiksmingiau reaguoti į rinkos ir kainų svyravimus, Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 nuostatoms, kuriomis sustiprinamos sutarčių sąlygos pieno ir pieno produktų sektoriuje, nebeturėtų būti nustatyta galiojimo pabaiga;
- (61) žemės ūkio rinkos turėtų būti skaidrios, o informacija apie kainas – prieinama ir naudinga visiems suinteresuotiesiems subjektams;

⁽¹⁾ 2006 m. rugpjūčio 31 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1301/2006, nustatantis žemės ūkio produktų importo tarifinių kvotų, kurioms taikoma importo licencijų sistema, administravimo bendrąsias taisykles (OL L 238, 2006 9 1, p. 13).

- (62) iš patirties, įgytos taikant Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VIII priedo II dalies A skirsnį, matyti, kad iškyla sunkumų dėl būtinybės priimti įgyvendinimo aktus dėl nedidelio vyno sodrinimo ribų padidinimo patvirtinimo, kurie yra techninio ir neprieštaringo pobūdžio, ir tų aktų priėmimas reikalauja daug išteklių, nors toks metodas nepasižymi jokių ypatingu privalumu. Siekiant sumažinti susijusią administracinę našą ir supaprastinti procesą, reikėtų numatyti, kad valstybės narės, kurios nusprendžia pasinaudoti ta leidžiančia nukrypti nuostata, turi pranešti Komisijai apie visus tokius sprendimus;
- (63) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 652/2014 ⁽¹⁾ galimybė biudžetinius įsipareigojimus suskaidyti į metines išmokas numatoma tik tuo atveju, jeigu patvirtinamos daugiametės gyvūnų ligų ir zoonozijų likvidavimo, kontrolės ir stebėsenos programos, tyrimų programos, skirtos kenksmingiesiems organizmams aptikti, ir kenksmingųjų organizmų kontrolės atokiausiuose Sąjungos regionuose programos. Supaprastinimo sumetimais ir siekiant sumažinti administracinę našą, ta galimybė turėtų būti taikoma ir įgyvendinant kitus tame reglamente numatytus veiksmus;
- (64) siekiant, kad šiuo reglamentu numatyti pakeitimai galėtų būti taikomi nuo 2018 m. sausio 1 d., jis turėtų įsigaliooti kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
- (65) todėl reglamentai (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013, (ES) Nr. 1307/2013, (ES) Nr. 1308/2013 ir (ES) Nr. 652/2014 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1305/2013 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnio 1 dalies antra pastraipa iš dalies keičiama taip:

a) n punktas pakeičiamas taip:

„n) jaunas ūkininkas – asmuo, kuris paraiškos pateikimo momentu yra ne vyresnis kaip 40 metų amžiaus, turi reikiamų profesinių įgūdžių bei kompetencijos ir pirmą kartą įsisteigia žemės ūkio valdoje kaip tos valdos valdytojas; jis gali įsisteigti vienas arba kartu su kitais ūkininkais, nepriklausomai nuo jo teisinės formos;“;

b) papildoma šiuo punktu:

„s) įsisteigimo diena – diena, kai pareiškėjas atlieka arba užbaigia veiksmą (-us), susijusį (-ius) su n punkte nurodytu įsisteigimu.“;

2) 8 straipsnio 1 dalies h punkto ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) lentelė, kurioje nurodytas kiekvienai priemonei, kiekvienam veiksmo tipui, kuriam taikomas konkretus EŽŪFKP įnašo lygis, 37 straipsnio 1 dalyje ir 39a straipsnyje nurodytam veiksmo tipui ir techninei pagalbai numatomas bendras Sąjungos įnašas ir taikomas EŽŪFKP įnašo lygis. Kai taikoma, šioje lentelėje atskirai nurodomas EŽŪFKP įnašo mažiau išsivysčiusiems regionams ir kitiems regionams lygis;“;

3) 14 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Pagal šią priemonę finansuoti tinkamos išlaidos – žinių perdavimo arba informavimo veiklos organizavimo ir vykdymo išlaidos. Demonstracinę veiklą vykdančią infrastruktūrą gali būti naudojama ir veiksmą užbaigus. Parodomųjų projektų atveju parama gali būti dengiamos ir atitinkamos investicinės išlaidos. Dalyvių kelionių, apgyvendinimo išlaidos bei dienpinigiai ir ūkininkų pavadavimo išlaidos taip pat yra tinkamos finansuoti. Paramos gavėjui apmokamos visos šioje dalyje nurodytos išlaidos.“;

(¹) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 652/2014, kuriuo nustatomos išlaidų, susijusių su maisto grandine, gyvūnų sveikata ir gerove bei augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga, valdymo nuostatos ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 98/56/EB, 2000/29/EB ir 2008/90/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 178/2002, (EB) Nr. 882/2004 ir (EB) Nr. 396/2005, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 ir panaikinami Tarybos sprendimai 66/399/EEB, 76/894/EEB ir 2009/470/EB (OL L 189, 2014 6 27, p. 1).

4) 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pagal 1 dalies a ir c punktus nurodytas paramos gavėjas turi būti arba konsultacijų ar mokymo paslaugų teikėjas, arba vadovaujančioji institucija. Kai paramos gavėja yra vadovaujančioji institucija, konsultacijų ar mokymo paslaugų teikėją atrenka įstaiga, kuri yra funkciškai nepriklausoma nuo vadovaujančiosios institucijos. Parama pagal 1 dalies b punktą skiriama institucijai arba įstaigai, atrinktai teikti ūkių valdymo, ūkininkų padavavimo ir ūkių arba miškininkystės konsultavimo paslaugas.“;

b) 3 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„3. Teikti konsultacijas atrinktos institucijos arba įstaigos turi turėti pakankamai nuolat apmokomų ir kvalifikuotų darbuotojų bei konsultavimo patirties ir turi būti patikimos tose srityse, kuriose jos teikia konsultacijas. Teikėjai pagal šią priemonę atrinkami vykdam atrankos procedūrą, kuri atvira tiek viešosioms, tiek privačiosioms įstaigoms. Ta atrankos procedūra turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti su interesų konfliktais susiję kandidatai.“;

c) įterpiama ši dalis:

„3a. Šio straipsnio tikslais valstybės narės, laikydamosi 65 straipsnio 1 dalies, atlieka visus patikrinimus konsultacijų ar mokymo paslaugų teikėjų lygmeniu.“;

5) 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies įžanginė dalis pakeičiama taip:

„1. Parama pagal šią priemonę teikiama ūkininkams ir ūkininkų grupėms, kurie pirmą kartą dalyvauja arba kurie pastaruosius penkerius metus dalyvauja.“;

b) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Parama pagal šią priemonę taip pat gali apimti išlaidas, susidariusias dėl gamintojų grupių vykdomos informavimo ir skatinimo veiklos, susijusios su produktais, kuriems taikoma kokybės sistema ir kuriems teikiama parama pagal šio straipsnio 1 dalį. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 70 straipsnio 3 dalies, ta veikla gali būti vykdoma tik vidaus rinkoje.

3. Parama pagal 1 dalį skiriama kaip metinė skatinamoji išmoka, kurios dydis nustatomas pagal fiksuotų dalyvavimo remiamose sistemose išlaidų sumą, ne ilgiau kaip penkerius metus.

Jeigu pirminis dalyvavimas vyko prieš pateikiant paramos paraišką pagal 1 dalį, ilgiausia penkerių metų trukmė sumažinama tokiu metų skaičiumi, kiek praėjo nuo pirminio dalyvavimo kokybės sistemoje ir paramos paraiškos pateikimo dienos.

Šioje dalyje fiksuotos išlaidos – dalyvavimo remiamoje kokybės sistemoje pradžios išlaidos ir metinis įnašas už dalyvavimą toje sistemoje, įskaitant, jei būtina, patikrinimų, reikalingų atitikčiai tos sistemos specifikacijoms patikrinti, išlaidas.

Šiame straipsnyje ūkininkas – aktyvus ūkininkas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnyje, kaip taikoma atitinkamoje valstybėje narėje.“;

6) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) kurios yra susijusios su SESV I priede nurodytų žemės ūkio produktų arba medvilnės, išskyrus žuvininkystės produktus, perdirbimu, rinkodara ir (arba) plėtojimu; gamybos proceso rezultatas gali būti produktas, kuris nėra nurodytas tame priede; jeigu parama teikiama finansinių priemonių forma, žaliava taip pat gali būti produktas, kuris nėra nurodytas tame priede, su sąlyga, kad investicijomis padedama siekti vieno ar daugiau Sąjungos kaimo plėtros prioritetinių tikslų.“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Parama gali būti skiriama jaunesiems ūkininkams, kurie pirmą kartą steigia žemės ūkio valdą kaip valdos valdytojai, už investicijas, daromas siekiant atitikti Sąjungos standartus, taikomus žemės ūkio gamybai, įskaitant darbo saugą. Tokia parama gali būti teikiama ne ilgiau kaip 24 mėnesius nuo įsisteigimo dienos, kaip nustatyta kaimo plėtros programoje, arba kol bus užbaigti 19 straipsnio 4 dalyje nurodytame verslo plane apibrėžti veiksmai.“;

7) 19 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Paramos paraiška pagal 1 dalies a punkto i papunktį pateikiama ne vėliau kaip per 24 mėnesius po įsisteigimo dienos.

Parama pagal 1 dalies a punktą skiriama su sąlyga, kad pateiktas verslo planas. Verslo planas pradedamas įgyvendinti ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo sprendimo suteikti paramą priėmimo dienos. Verslo planas galioja ne ilgiau kaip penkerius metus.

Verslo plane numatoma, kad jaunas ūkininkas turi atitikti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnį, kaip taikoma atitinkamoje valstybėje narėje, per 18 mėnesių nuo sprendimo suteikti paramą priėmimo dienos.

Valstybės narės kaimo plėtros programose nustato veiksmą (-us), nurodytą (-us) 2 straipsnio 1 dalies s punkte.

Valstybės narės nustato paramos gavėjo ar valdos galimybių gauti paramą pagal 1 dalies a punkto i ir iii papunkčius viršutines ir apatines ribas. Apatinė paramos gavimo pagal 1 dalies a punkto i papunktį riba turi būti aukštesnė už viršutinę paramos gavimo pagal 1 dalies a punkto iii papunktį ribą. Parama teikiama tik valdoms, kurios atitinka labai mažų ir mažųjų įmonių apibrėžtį.“;

b) įterpiama ši dalis:

„4a. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 37 straipsnio 1 dalies, parama pagal šio straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį taip pat gali būti teikiama finansinių priemonių forma arba derinant dotacijas ir finansines priemones.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Parama pagal 1 dalies a punktą mokama bent dviem dalinėmis išmokomis. Dalinės išmokos gali būti proporcingai mažinamos. Paskutinė dalinė išmoka pagal 1 dalies a punkto i ir ii papunkčius išmokama su sąlyga, kad verslo planas buvo teisingai įgyvendintas.“;

8) 20 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. 2 ir 3 dalys netaikomos, jei parama teikiama finansinių priemonių forma.“;

9) 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiama taip:

„23 straipsnis

Agrarinės miškininkystės sistemų kūrimas, atkūrimas arba atnaujinimas“.

b) 23 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Parama pagal 21 straipsnio 1 dalies b punktą skiriama privačios žemės valdytojams, savivaldybėms ir jų asociacijoms, ja finansuojamos sistemos kūrimo, atkūrimo ir (arba) atnaujinimo išlaidos ir metinės išmokos už hektarą siekiant padengti priežiūros išlaidas ne ilgesnį nei penkerių metų laikotarpį.“;

10) 28 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 6 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Apskaičiuodamos pirmoje pastraipoje nurodytas išmokas valstybės narės atima būtiną sumą, kad būtų užkirstas kelias dvigubam Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnyje nurodytos praktikos finansavimui. Valstybės narės gali apskaičiuoti išskaičiuotiną sumą kaip fiksuotą vidutinę sumą, taikomą visiems atitinkamiems paramos gavėjams, vykdančioms atitinkamo tipo veiksmą.“;

b) 9 dalis pakeičiama taip:

„9. Parama gali būti teikiama žemės ūkio genetinių išteklių, įskaitant nevietinius išteklius, išsaugojimo ir tausaus naudojimo bei tvaraus vystymosi veiksams, kuriems netaikomos 1–8 dalių nuostatos. Tokius išsipareigojimus gali vykdyti kiti nei 2 dalyje nurodyti paramos gavėjai.“;

11) 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Parama pagal šią priemonę skiriama už žemės ūkio paskirties žemės hektarą ūkininkams arba ūkininkų grupėms, kurie savanoriškai išsipareigoja pradėti taikyti ekologinio ūkininkavimo praktiką ir metodus, apibrėžtus Reglamente (EB) Nr. 834/2007, arba juos išlaikyti ir kurie yra aktyvūs ūkininkai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnyje ir kaip taikoma atitinkamoje valstybėje narėje.“;

b) 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Apskaičiuodamos šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas išmokas valstybės narės atima būtiną sumą, kad būtų užkirstas kelias dvigubam Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnyje nurodytos praktikos finansavimui. Valstybės narės gali apskaičiuoti išskaičiuotiną sumą kaip fiksuotą vidutinę sumą, taikomą visiems atitinkamiems paramos gavėjams, vykdančioms atitinkamas priemones.“;

12) 30 straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Apskaičiuodamos pirmoje pastraipoje nurodytas su parama susijusias išmokas valstybės narės atima būtiną sumą, kad būtų užkirstas kelias dvigubam Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnyje nurodytos praktikos finansavimui. Valstybės narės gali apskaičiuoti išskaičiuotiną sumą kaip fiksuotą vidutinę sumą, taikomą visiems atitinkamiems paramos gavėjams, vykdančioms atitinkamas priemones.“;

13) 31 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Išmokos skiriamos ūkininkams, kurie išsipareigoja tęsti ūkininkavimo veiklą pagal 32 straipsnį nustatytose vietovėse ir yra aktyvūs ūkininkai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnyje, kaip taikoma atitinkamoje valstybėje narėje.“;

b) 5 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„5. Be 2 dalyje numatytų išmokų valstybės narės išmokas pagal šią priemonę 2014–2020 m. gali skirti paramos gavėjams, įsikūrusiems vietovėse, kurios 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu atitiko reikalavimus pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto ii papunktį. Paramos gavėjams, įsikūrusiems vietovėse, kurios po 32 straipsnio 3 dalyje nurodyto naujo ribų nustatymo reikalavimų nebeatitinka, tos išmokos proporcingai mažinamos per ne ilgesnį kaip ketverių metų laikotarpį. Tas laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kai baigiamas ribų nustatymas pagal 32 straipsnio 3 dalį ir ne vėliau kaip 2019 m. Kai tos išmokos pradedamos mokėti, jos negali viršyti 80 % vidutinės išmokos, nustatytos programoje 2007–2013 m. programavimo laikotarpiui pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a dalies ii punktą, ir jų mokėjimas užbaigiamas ne vėliau kaip 2020 m., neviršijant 20 %. Kai išmokų lygis dėl proporcingo mažinimo pasiekia 25 EUR ribą, valstybė narė šio lygio išmokas gali toliau mokėti, kol užbaigiamas laipsniško nutraukimo laikotarpis.“;

14) 33 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Gyvūnų gerovės išmokos pagal šią priemonę skiriamos ūkininkams, kurie savanoriškai imasi įgyvendinti veiksmus pagal vieną ar kelis gyvūnų gerovės išsipareigojimus ir kurie yra aktyvūs ūkininkai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnyje, kaip taikoma atitinkamoje valstybėje narėje.“;

15) 36 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) c punktas pakeičiamas taip:

„c) pajamų stabilizavimo priemonę, pagal kurią finansiniai įnašai įnešami į tarpusavio pagalbos fondus, iš kurių skiriamos kompensacijos visų sektorių ūkininkams dėl didelio jų pajamų sumažėjimo.“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„d) konkrečiam sektoriui skirtą pajamų stabilizavimo priemonę, pagal kurią finansiniai įnašai įnešami į tarpusavio pagalbos fondus, iš kurių skiriamos kompensacijos konkretaus sektoriaus ūkininkams dėl didelio jų pajamų sumažėjimo.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Šiame straipsnyje ūkininkas – aktyvus ūkininkas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnyje, kaip taikoma atitinkamoje valstybėje narėje.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 dalies b, c ir d punktuose tarpusavio pagalbos fondas – valstybės narės pagal nacionalinę teisę akredituota ūkininkų, kurie yra fondo nariai, apsidraudimo sistema, pagal kurią fondui priklausantiems ūkininkams skiriamos kompensacinės išmokos dėl ekonominių nuostolių, patirtų dėl nepalankių klimato reiškinių arba gyvūnų ar augalų ligos protrūkio, arba kenksmingųjų organizmų antpuolio, arba su aplinka susijusio įvykio, arba dėl didelio jų pajamų sumažėjimo.“;

d) 5 dalies antra pastraipa išbraukiama.

16) 37 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Parama pagal 36 straipsnio 1 dalies a punktą skiriama tik draudimo sutartims, kuriomis padengiami nuostoliai, patirti dėl nepalankaus klimato reiškinių, gyvūnų ar augalų ligos, kenksmingųjų organizmų antpuolio arba su aplinka susijusio įvykio, arba nuostoliai, patirti, kai įgyvendinus pagal Direktyvą 2000/29/EB patvirtintą augalų ligos arba kenksmingųjų organizmų išnaikinimo arba plitimo sustabdymo priemonę buvo sunaikinta daugiau kaip 20 % ūkininko vidutinės metinės praėjusių trejų metų laikotarpio produkcijos arba praėjusių penkerių metų laikotarpio vidutinės trejų metų produkcijos, neįskaitant didžiausios ir mažiausios vertės. Metinei ūkininko produkcijai apskaičiuoti gali būti naudojami indeksai. Taikant tokį apskaičiavimo metodą galima nustatyti faktinius atskiro ūkininko nuostolius atitinkamais metais.“;

17) 38 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„3. 36 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti finansiniai įnašai gali būti susiję tik su:

a) administracinėmis tarpusavio pagalbos fondo įkūrimo išlaidomis, paskirstytomis ne daugiau kaip trejų metų laikotarpiu proporcingo mažėjimo tvarka;

b) sumomis, kurios iš tarpusavio pagalbos fondo išmokamos ūkininkams kaip finansinės kompensacijos. Be to, finansinis įnašas gali būti susijęs su komercinių paskolų, paimtų iš tarpusavio pagalbos fondo siekiant ūkininkams išmokėti finansines kompensacijas krizės atveju, palūkanomis;

c) metinių įmokų į fondą papildymu;

d) tarpusavio pagalbos fondo pradiniu pasirašytuoju kapitalu.“;

ii) trečia pastraipa išbraukiama;

b) 5 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„5. Parama neviršija II priede nustatyto didžiausio paramos lygio. Teikiant paramą pagal 3 dalies b punktą atsižvelgiama į visą pagal 3 dalies c ir d punktus jau suteiktą paramą.“;

18) 39 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„39 straipsnis

Visų sektorių ūkininkams skirta pajamų stabilizavimo priemonė;

b) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Parama pagal 36 straipsnio 1 dalies c punktą skiriama tik tuo atveju, jei pajamų sumažėjimas viršija 30 % atskiro ūkininko vidutinių metinių praėjusių trejų metų laikotarpio pajamų arba praėjusių penkerių metų laikotarpio vidutinių trejų metų pajamų, neįskaitant didžiausios ir mažiausios vertės. 36 straipsnio 1 dalies c punkte pajamos yra įplaukų, kurias ūkininkas gauna iš rinkos, įskaitant bet kokios formos viešąją paramą, suma, atskaičius gamybos sąnaudas. Iš tarpusavio pagalbos fondo ūkininkams mokamomis išmokomis kompensuojama mažiau kaip 70 % pajamų, prarastų tais metais, kuriais gamintojas įgyja teisę gauti šią pagalbą. Per metus ūkininko prarastoms pajamoms apskaičiuoti gali būti naudojami indeksai.“;

c) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„4. 36 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti finansiniai įnašai gali būti susiję tik su:

a) administracinėmis tarpusavio pagalbos fondo įkūrimo išlaidomis, paskirstytomis ne daugiau kaip trejų metų laikotarpiu proporcingo mažėjimo tvarka;

b) sumomis, kurios iš tarpusavio pagalbos fondo išmokamos ūkininkams kaip finansinės kompensacijos. Be to, finansinis įnašas gali būti susijęs su komercinių paskolų, paimtų iš tarpusavio pagalbos fondo siekiant ūkininkams išmokėti finansines kompensacijas krizės atveju, palūkanomis;

c) metinių įmokų į fondą papildymu;

d) tarpusavio pagalbos fondo pradiniu pasirašytuoju kapitalu.

5. Parama neviršija II priede nustatyto didžiausio paramos lygio. Teikiant paramą pagal 4 dalies b punktą atsižvelgiama į visą pagal 4 dalies c ir d punktus jau suteiktą paramą.“;

19) įterpiamas šis straipsnis:

„39a straipsnis

Konkrečiau sektoriaus ūkininkams skirta pajamų stabilizavimo priemonė

„1. Parama pagal 36 straipsnio 1 dalies d punktą skiriama tik tinkamai pagrįstais atvejais ir kai pajamų sumažėjimas viršija bent 20 % atskiro ūkininko vidutinių metinių praėjusių trejų metų laikotarpio pajamų arba praėjusių penkerių metų laikotarpio vidutinių trejų metų pajamų, neįskaitant didžiausios ir mažiausios vertės, ribą. Per metus ūkininko prarastoms pajamoms apskaičiuoti gali būti naudojami indeksai. 36 straipsnio 1 dalies d punkte pajamos yra įplaukų, kurias ūkininkas gauna iš rinkos, įskaitant bet kokios formos viešąją paramą, suma, atskaičius gamybos sąnaudas. Iš tarpusavio pagalbos fondo ūkininkams mokamomis išmokomis kompensuojama mažiau kaip 70 % pajamų, prarastų tais metais, kuriais gamintojas įgyja teisę gauti šią pagalbą.

2. 39 straipsnio 2–5 dalys taikomos teikiant paramą pagal 36 straipsnio 1 dalies d punktą.“;

20) 45 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Kai parama teikiama naudojantis pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 37 straipsnį nustatyta finansine priemone, apyvartinis kapitalas gali būti laikomas išlaidomis, atitinkančiomis paramos skyrimo reikalavimus. Tokios paramos skyrimo reikalavimus atitinkančios išlaidos neviršija 200 000 EUR arba 30 % bendros investicijai skirtų paramos skyrimo reikalavimus atitinkančių išlaidų sumos, atsižvelgiant į tai, kuri suma yra didesnė.“;

b) papildoma šia dalimi:

„7. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos, kai parama teikiama finansinių priemonių forma.“;

21) 49 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais, kai dėl susijusių veiksmų rūšies pobūdžio atrankos kriterijų nustatyti nėra galimybės, vadovaujanti institucija gali nustatyti kitą atrankos metodą, kuris, pasikonsultavus su Stebėsenos komitetu, turi būti apibūdintas kaimo plėtros programoje.“;

b) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Už veiksmų atranką atsakinga valstybės narės institucija užtikrina, kad veiksmai, išskyrus 18 straipsnio 1 dalies b punkte, 24 straipsnio 1 dalies d punkte ir 28–31, 33–34 ir 36–39a straipsniuose nurodytus veiksmus, būtų atrankami pagal 1 dalyje nurodytus atrankos kriterijus ir laikantis skaidrios ir tinkamai dokumentuotos procedūros.

3. Paramos gavėjai gali būti atrankami remiantis kvietimais teikti paraiškas, taikant ekonominio, socialinio ir aplinkosauginio veiksmingumo kriterijus.“;

c) papildoma šia dalimi:

„4. 1 ir 2 dalys netaikomos, kai parama teikiama finansinių priemonių forma.“;

22) 59 straipsnio 4 dalis iš dalies keičiama taip:

a) f punktas pakeičiamas taip:

„f) 100 % Airijai skirtai 100 mln. EUR sumai 2011 m. kainomis, Portugalijai skirtai 500 mln. EUR sumai 2011 m. kainomis ir Kiprui skirtai 7 mln. EUR sumai 2011 m. kainomis.“;

b) papildoma šiuo punktu:

„h) Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 39a straipsnio 13 dalyje nurodytą įnašo lygį to reglamento 38 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytai finansinei priemonei.“;

23) 60 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 65 straipsnio 9 dalies, gaivalinių nelaimių, katastrofinių įvykių, nepalankių klimato reiškinių ar didelio ir staigaus valstybės narės arba regiono socialinių ir ekonominių sąlygų pokyčio atvejais taikant nepaprastąsias priemones, kaimo plėtros programose gali būti numatyta, kad išlaidos, susijusios su programos pakeitimais, tinkamomis finansuoti gali būti laikomos nuo dienos, kurią įvykis.“;

b) 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tinkamomis finansuoti laikomos tik tos išlaidos, kurios patiriamos po paraiškos pateikimo kompetentingai valdžios institucijai, išskyrus bendrąsias išlaidas, apibrėžtas 45 straipsnio 2 dalies c punkte ir susijusias su investicijų veiksmais pagal priemones, patenkančias į SESV 42 straipsnio taikymo sritį. Tačiau valstybės narės savo programoje gali nustatyti, kad išlaidos, susijusios su nepaprastosiomis priemonėmis, taikomomis gaivalinių nelaimių, katastrofinių įvykių, nepalankių klimato reiškinių ar didelio ir staigaus valstybės narės arba regiono socialinių ir ekonominių sąlygų pokyčio atvejais, ir kurias paramos gavėjas patyrė po to, kai įvykis įvykis, taip pat laikomos tinkamomis finansuoti.“;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Paramos gavėjų atlikti mokėjimai patvirtinami sąskaitomis faktūromis ir mokėjimą įrodančiais dokumentais. Kai tai neįmanoma, mokėjimai patvirtinami lygiavertėmis įrodomąją vertę turinčiais dokumentais, išskyrus atvejus, kai parama teikiama Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 67 straipsnio 1 dalyje, išskyrus jo a punktą, nurodytais būdais.“;

24) 62 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kai parama skiriama remiantis standartinėmis arba papildomomis išlaidomis ir prarastomis pajamomis pagal 21 straipsnio 1 dalies a ir b punktus prarastų pajamų ir priežiūros išlaidų atžvilgiu ir 28–31, 33 ir 34 straipsnius, valstybės narės užtikrina, kad atitinkami skaičiavimai būtų tinkami bei tikslūs ir atlikti iš anksto, taikant teisingą, sąžiningą ir patikrinamą apskaičiavimo metodą. Tuo tikslu įstaiga, funkciškai nepriklausoma nuo valdžios institucijų, atsakingų už programos įgyvendinimą, ir turinti tinkamos ekspertinės patirties, atlieka skaičiavimus arba patvirtina, kad apskaičiavimai yra tinkami ir tikslūs. Į kaimo plėtros programą įtraukiamas skaičiavimų tinkamumą ir tikslumą patvirtinantis pareiškimas.“;

25) 66 straipsnio 1 dalies b punktas išbraukiamas;

26) 74 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a) su komitetu konsultuojamasi prieš paskelbiant atitinkamą kvietimą teikti pasiūlymus ir jis pateikia nuomonę dėl finansuojamų veiksmų atrankos kriterijų, kurie patikslinami atsižvelgiant į programavimo poreikius;“;

27) II priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento I priedą.

2 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 iš dalies keičiamas taip:

1) 26 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis išbraukiama;

b) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato koregavimo koeficientą, ne vėliau kaip tų kalendorinių metų, kurių atžvilgiu taikomas tas koregavimo koeficientas, birželio 30 d. Tokie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 116 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros.“;

4. Iki kalendorinių metų, kurių atžvilgiu taikomas tas koregavimo koeficientas, gruodžio 1 d. Komisija, remdamasi nauja informacija, gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais pritaikomas pagal 3 dalį nustatytas koregavimo koeficientas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 116 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros.“;

2) 38 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Vykstant teismo procesui ar nagrinėjant išmokų mokėjimo sustabdymo poveikį turintį administracinį ieškinį, 1 ar 2 dalyje nurodytas laikotarpis, kuriuo išpareigojimai automatiškai panaikinami, sustabdomas su atitinkamais veiksmais susijusios sumos atžvilgiu, kol trunka teismo procesas arba kol nagrinėjamas administracinis ieškinys, jei Komisija iš valstybės narės ne vėliau kaip N + 4 metų sausio 31 d. gauna motyvuotą pranešimą.“;

3) 43 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) sumos, kurios pagal 40 straipsnį, 52 ir 54 straipsnius (su EŽŪGF lėšomis finansuojamomis išlaidomis susijusios sumos) pagal 41 straipsnio 2 dalį ir 51 straipsnį turi būti sumokėtos į Sąjungos biudžetą, įskaitant palūkanas;“;

4) 54 straipsnio 3 dalies a punkto ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) jei atskiros išmokos pagal paramos sistemą ar paramos priemonę suma, kuri turi būti susigrąžinta iš paramos gavėjo, neįskaitant palūkanų, yra ne mažesnė kaip 100 EUR ir ne didesnė kaip 250 EUR ir jei atitinkama valstybė narė pagal nacionalinę teisę numatyto sprendimo nesusigrąžinti nacionalinių skolų atveju taiko ribinį dydį, kuris yra lygus sumai, kuri turi būti susigrąžinta, arba didesnis;“;

5) 63 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Jei nesilaikoma nacionalinių ar Sąjungos viešųjų pirkimų taisyklių, paramos dalis, kuri neturi būti sumokėta arba turi būti atšaukta, nustatoma atsižvelgiant į nesilaikymo mastą ir laikantis proporcingumo principo. Sandorio teisėtumas ir tvarkingumas gali būti paveikti tik tiek, kiek tai susiję su paramos dalimi, kuri neturi būti sumokėta arba turi būti atšaukta.“;

6) 72 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nukrypdamos nuo šio straipsnio 1 dalies a punkto, valstybės narės gali nuspręsti, kad:

- a) ne didesnių kaip 0,1 ha ploto žemės ūkio paskirties sklypų, dėl kurių išmokų paraiška neteikiama, deklaruoti nereikia, su sąlyga, kad bendras tokių sklypų plotas neviršija 1 ha, ir (arba) gali nuspręsti, kad ūkininkas, neteikiantis su plotu siejamos tiesioginės išmokos paraiškos, neprivalo deklaruoti savo žemės ūkio paskirties sklypų tuo atveju, kai bendras plotas neviršija 1 ha. Visais atvejais ūkininkas paraiškoje nurodo, kad jis turi žemės ūkio paskirties sklypų, ir, kompetentingoms institucijoms paprašius, nurodo jų vietą;
- b) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 V antraštinėje dalyje nurodytoje smulkiųjų ūkininkų sistemoje dalyvaujantys ūkininkai neprivalo deklaruoti žemės ūkio paskirties sklypų, dėl kurių išmokos paraiška neteikiama, nebent tokią deklaraciją reikia pateikti kitos pagalbos ar paramos tikslais.“

7) 75 straipsnio 1 dalies trečia ir ketvirta pastraipos pakeičiamos taip:

„Nepaisant šios dalies pirmos ir antros pastraipų, valstybės narės:

- a) iki gruodžio 1 d., bet ne anksčiau kaip spalio 16 d. gali išmokėti 50 % tiesioginių išmokų sumos neviršijančias išankstines išmokas;
- b) iki gruodžio 1 d. gali išmokėti 75 % 67 straipsnio 2 dalyje nurodytos pagal kaimo plėtros politiką teikiamos paramos neviršijančias išankstines išmokas.

Pagal 67 straipsnio 2 dalyje nurodytą kaimo plėtros politiką teikiamos paramos atveju šios dalies pirma ir antra pastraipos taikomos 2019 paraiškų teikimo metais pateiktų paramos paraiškų ar mokėjimo prašymų atžvilgiu.“

3 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1307/2013 iš dalies keičiamas taip:

1) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) h punktas pakeičiamas taip:

„h) daugiamečių žolynas ir daugiamečių ganykla (bendrai vadinami daugiamečiais žolynais) – žemė, kurioje natūraliai auga (t. y. nesėjama) arba specialiai auginama (t. y. pasėta) žolė ar kiti žoliniai pašarai ir kuri penkerius metus ar ilgiau nebuvo įtraukta į valdos sėjomainą, taip pat, kai taip nusprendžia valstybės narės, kuri penkerius metus ar ilgiau nebuvo ariama; joje gali augti ir kitos augalų rūšys, pavyzdžiui, krūmokšniai ir (arba) medžiai, kurie gali būti panaudoti ganymui, ir, kai taip nusprendžia valstybės narės, kitos augalų rūšys, kaip antai krūmokšniai ir (arba) medžiai, kurie gali būti panaudoti gyvūnams šerti, jeigu joje ir toliau vyrauja žolė ir kiti žoliniai pašarai. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti, kad daugiamečių žolynu būtų laikoma:

- i) žemė, kurią galima panaudoti ganymui ir kurios atžvilgiu laikomasi nusistovėjusios vietos praktikos, kai žolė ir kiti žoliniai pašarai ganyklų plotuose tradiciškai nevyrauja, ir (arba)
- ii) žemė, kurią galima panaudoti ganymui, kai žolė ir kiti žoliniai pašarai ganyklų plotuose nevyrauja arba neauga;“

ii) papildoma šia pastraipa:

„Nepaisant pirmos pastraipos f ir h punktų, valstybės narės, kurios anksčiau nei 2018 m. sausio 1 d. pūdymui paliktos žemės sklypus bus pripažinusios kaip ariamąją žemę, po tos datos juos gali ir toliau taip pripažinti. Nuo 2018 m. sausio 1 d. pūdymui paliktos žemės sklypai, kurie 2018 m. buvo pripažinti kaip ariamoji žemė pagal šią pastraipą, 2023 m. arba vėliau taps daugiamečių žolynu, jei bus tenkinamos h punkte nustatytos sąlygos.“

b) 2 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Valstybės narės gali nuspręsti, kad:

- a) žemė, kuri penkerius metus ar ilgiau nebuvo ariama, būtų laikoma daugiamečiu žolynu, kaip nurodyta 1 dalies pirmos pastraipos h punkte su sąlyga, kad toje žemėje natūraliai auga (t. y. nesėjama) arba specialiai auginama (t. y. pasėta) žolė ar kiti žoliniai pašarai ir ji penkerius metus ar ilgiau nebuvo įtraukta į valdos sėjomainą;
- b) daugiamečiame žolyne gali augti ir kitos augalų rūšys kaip antai krūmokšniai ir (arba) medžiai, kurie gali būti panaudoti gyvūnams šerti, vietovėse, kuriose vyrauja žolė ir kiti žoliniai pašarai, ir (arba)
- c) žemė, kurią galima panaudoti ganymui, kai žolė ir kiti žoliniai pašarai ganyklų plotuose nevyrauja arba neauga, būtų laikoma daugiamečiu žolynu, kaip nurodyta 1 dalies pirmos pastraipos h punkte.

Valstybės narės, remdamosi objektyviais ir nediskriminacinio pobūdžio kriterijais, gali nuspręsti savo sprendimą pagal šios dalies trečios pastraipos b ir (arba) c punktus taikyti visoje savo teritorijoje arba jos dalyje.

Valstybės narės apie visus sprendimus, priimtus pagal šios dalies trečią ir ketvirtą pastraipas, ne vėliau kaip 2018 m. kovo 31 d. praneša Komisijai.“;

2) 6 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kai valstybė narė pasinaudoja 36 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje numatyta galimybe, tai valstybei narei atitinkamiems metams II priede nustatyta viršutinė nacionalinė riba gali būti padidinta suma, kuri apskaičiuojama pagal tą pastraipą.“;

3) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„3a. Valstybės narės ne tik taiko 1, 2 ir 3 dalis, bet taip pat gali nuspręsti, kad ūkininkams, kurie pagal savo vykdomą žemės ūkio veiklą nėra užregistruoti nacionaliniame mokesčių arba socialinio draudimo registre, nebūtų skiriama jokių tiesioginių išmokų.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. 2, 3 ir 3a dalys netaikomos ūkininkams, kurie gavo tik tokias tiesiogines išmokas, kurios ankstesniais metais neviršijo tam tikros sumos. Dėl tokios sumos sprendžia valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais, pavyzdžiui, savo nacionaliniais ar regioniniais ypatumais, ir ji neturi būti didesnė nei 5 000 EUR.“;

c) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Valstybės narės ne vėliau kaip 2014 m. rugpjūčio 1 d. praneša Komisijai apie visus 2, 3 ar 4 dalyje nurodytus sprendimus, o ne vėliau kaip 2018 m. kovo 31 d. – apie visus 3a dalyje nurodytus sprendimus. Jei daromi tokių sprendimų pakeitimai, valstybės narės apie juos Komisijai praneša per dvi savaites nuo tos dienos, kurią priimamas sprendimas iš dalies pakeisti tuos sprendimus.“;

d) papildoma šiomis dalimis:

„7. Valstybės narės gali nuo 2018 m. arba bet kurių vėlesnių metų nuspręsti, kad asmenys ar asmenų grupės, kuriems taikoma 2 dalies pirmą ir antrą pastraipą, siekdami įrodyti, kad jie yra aktyvūs ūkininkai, gali remtis tik vienu ar dviem iš trijų 2 dalies trečioje pastraipoje išvardytų kriterijų. Valstybės narės Komisijai apie tokį sprendimą, jei jis taikomas nuo 2018 m., praneša ne vėliau kaip 2018 m. kovo 31 d., arba, jei jis taikomas nuo vėlesnių metų, ne vėliau kaip metų, einančių prieš tokio sprendimo taikymo metus, rugpjūčio 1 d.

8. Valstybės narės gali nuspręsti nuo 2018 m. arba bet kurių vėlesnių metų sustabdyti 2 dalies taikymą. Valstybės narės Komisijai apie tokį sprendimą, jei jis taikomas nuo 2018 m., praneša ne vėliau kaip 2018 m. kovo 31 d., arba, jei jis taikomas nuo vėlesnių metų, ne vėliau kaip metų, einančių prieš tokio sprendimo taikymo metus, rugpjūčio 1 d.“;

4) 11 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Valstybės narės gali kasmet peržiūrėti savo sprendimus dėl išmokų sumažinimo pagal šį straipsnį, jei dėl tokios peržiūros nesumažinamos kaimo plėtrai skiriamos sumos.

Valstybės narės praneša Komisijai apie sprendimus, priimtus pagal šį straipsnį, ir apie visus numatomus sumažinimus gauti lėšas visais metais iki 2019 m. ne vėliau kaip metų, einančių prieš tokių sprendimų taikymo metus, rugpjūčio 1 d.; paskutinė galima tokio pranešimo diena yra 2018 m. rugpjūčio 1 d.“;

5) 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės gali nuspręsti nuo 2019 kalendorinių metų peržiūrėti šioje dalyje nurodytus sprendimus ir apie visus tokia peržiūra grindžiamus sprendimus ne vėliau kaip 2018 m. rugpjūčio 1 d. praneša Komisijai. Tokia peržiūra grindžiamais sprendimais negali būti sumažinama procentinė dalis, apie kurią pagal pirmą, antrą, trečią ir ketvirtą pastraipą buvo pranešta Komisijai.“;

b) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės gali nuspręsti nuo 2019 kalendorinių metų peržiūrėti šioje dalyje nurodytus sprendimus ir apie visus tokia peržiūra grindžiamus spendimus ne vėliau kaip 2018 m. rugpjūčio 1 d. praneša Komisijai. Tokia peržiūra grindžiamais sprendimais negali būti padidinama procentinė dalis, apie kurią pagal pirmą, antrą, trečią ir ketvirtą pastraipą buvo pranešta Komisijai.“;

6) 31 straipsnio 1 dalies g punktas pakeičiamas taip:

„g) kai valstybės narės mano, kad tai būtina, teisių į išmokas pagal bazinės išmokos sistemą nacionaliniu ar regionų lygiu vertės linijinio sumažinimo šio reglamento 30 straipsnio 6 dalyje nurodytiems atvejams apimti. Be to, valstybės narės, kurios jau naudojasi šia galimybe, tais pačiais metais taip pat gali taikyti teisių į išmokas pagal bazinės išmokos sistemą nacionaliniu ar regionų lygiu vertės linijinį sumažinimą šio reglamento 30 straipsnio 7 dalies a ir b punktuose nurodytiems atvejams apimti“;

7) 36 straipsnio 4 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Kiekvienai valstybei narei pagal šios dalies pirmą pastraipą apskaičiuota suma gali būti padidinama ne daugiau kaip 3 % II priede nurodytos atitinkamos metinės nacionalinės viršutinės ribos, atėmus sumą, kuri gaunama atitinkamai metais pritaikius 47 straipsnio 1 dalyje nurodytą procentinę dalį. Jeigu valstybė narė taiko toki padidinimą, Komisija atsižvelgia į tą padidinimą nustatydamą vienkartinės išmokos už plotus sistemos metinę nacionalinę viršutinę ribą pagal šios dalies pirmą pastraipą. Tuo tikslu valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. sausio 31 d. praneša Komisijai apie metines procentines dalis, kuriomis kiekvienais kalendoriniais metais nuo 2018 m. turi būti padidinta pagal šio straipsnio 1 dalį apskaičiuota suma.

Valstybės narės gali kasmet peržiūrėti šios dalies antroje pastraipoje nurodytą savo sprendimą ir apie visus tokia peržiūra grindžiamus sprendimus praneša Komisijai ne vėliau kaip metų, einančių prieš jų taikymo metus, rugpjūčio 1 d.“;

8) 44 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nedarant poveikio pasėlių, kurių reikalaujama pagal 1 dalį, kiekiui, toje dalyje nustatytos didžiausios ribos netaikomos valdoms, kuriose žolė ar kiti žoliniai pašarai arba pūdymui palikta žemė, arba žemė, naudojama augalams po vandeniu auginti, didžiąją metų dalį arba didžiąją pasėlių auginimo ciklo dalį sudaro daugiau kaip 75 % ariamosios žemės ploto. Tokiais atvejais pagrindiniam pasėliui likusioje ariamojoje žemėje skiriama ne daugiau kaip 75 % tos likusios ariamosios žemės ploto, išskyrus atvejus, kai ši likusi žemė yra skirta žolei ar kitiems žoliniais pašarams arba pūdymui paliktai žemei.“;

b) 3 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

- „a) kuriose daugiau kaip 75 % ariamosios žemės ploto naudojami žolei ar kitiems žoliniam pašarams auginti, naudojami ankštiniams augalams auginti, yra pūdymui palikta žemė arba naudojami kelioms minėtoms paskirtims;
- b) kuriose daugiau kaip 75 % reikalavimus atitinkančios žemės ūkio paskirties žemės ploto yra daugiamečiai žolynas, naudojami žolei ar kitiems žoliniam pašarams auginti arba augalams po vandeniui auginti didžiąją metų dalį arba didžiąją pasėlių auginimo ciklo dalį, arba naudojami kelioms minėtoms paskirtims.“;

c) 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Žieminiai pasėliai ir pavasariniai pasėliai laikomi skirtingais pasėliais, net jeigu jie priklauso tai pačiai genčiai. *Triticum spelta* ir tai pačiai genčiai priklausantys pasėliai laikomi skirtingais pasėliais.“;

9) 46 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Jei valdos ariamoji žemė užima daugiau nei 15 hektarų, ūkininkas užtikrina, kad nuo 2015 m. sausio 1 d. plotas, atitinkantis bent 5 % tos valdos ariamosios žemės, kurią ūkininkas deklaravo pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą, ir, jei jos valstybės narės laikomos ekologiniu požiūriu svarbios vietovės pagal šio straipsnio 2 dalį, įskaitant tos dalies c, d, g, h, k ir l punktuose nurodytus plotus, yra ekologiniu požiūriu svarbios vietovės.“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa papildoma šiais punktais:

„k) plotai, kuriuose yra *Miscanthus*;

l) plotai, kuriuose yra *Silphium perfoliatum*;

m) pūdymui paliktos žemės plotai, skirti medingiesiems augalams (kuriuose auga daug žiedadulkių ir nektaro turinčių augalų rūšys).“;

ii) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Išskyrus šios dalies pirmos pastraipos g, h, k ir l punktuose nurodytus valdos plotus, ekologiniu požiūriu svarbios vietovės turi būti valdos ariamojoje žemėje. Šios dalies pirmos pastraipos c ir d punktuose nurodytų plotų atveju ekologiniu požiūriu svarbios vietovės taip pat gali būti prijungtos prie valdos ariamosios žemės, kurią ūkininkas deklaravo pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą.“;

c) 4 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

- „a) kuriose daugiau kaip 75 % ariamosios žemės ploto naudojami žolei ar kitiems žoliniam pašarams auginti, yra pūdymui palikta žemė arba yra naudojami ankštiniams augalams auginti, arba naudojama kelioms minėtoms paskirtims;
- b) kuriose daugiau kaip 75 % reikalavimus atitinkančios žemės ūkio paskirties žemės ploto yra daugiamečiai žolynas, naudojami žolei ar kitiems žoliniam pašarams auginti arba augalams po vandeniui auginti didžiąją metų dalį arba didžiąją pasėlių auginimo ciklo dalį, arba naudojami kelioms minėtoms paskirtims.“;

10) 50 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Išmoka jauniems ūkininkams kiekvienam ūkininkui skiriama penkerių metų laikotarpiui, kuris prasideda nuo pirmosios paraiškos dėl išmokos jauniems ūkininkams pateikimo, jei tokia paraiška pateikiama per penkerius metus po įsikūrimo, nurodyto 2 dalies a punkte. Tas penkerių metų laikotarpis taip pat taikomas ūkininkams, kurie gavo išmoką jauniems ūkininkams, kurios jie paprašė iki 2018 paraiškų teikimo metų.“;

Nukrypdamos nuo pirmos pastraipos antro sakinio, valstybės narės gali nuspręsti, kad tiems jauniems ūkininkams, kurie įsikūrė pagal 2 dalies a punktą 2010–2013 m. laikotarpiu, penkerių metų laikotarpis būtų sumažintas metų, praėjusių nuo 2 dalies a punkte nurodyto įsikūrimo iki pirmosios paraiškos dėl išmokos jauniems ūkininkams pateikimo, skaičiumi.“;

b) 6 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) 25–50 % vidutinės ūkininko nuosavybės arba nuomos pagrindais turimų teisių į išmokas vertės arba

b) 25–50 % sumos, apskaičiuotos II priede nustatytą 2019 kalendorinių metų nacionalinės viršutinės ribos nekintamą procentinę dalį padalijus iš visų pagal 33 straipsnio 1 dalį 2015 m. deklaruotų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiaus. Ta nekintama procentinė dalis yra lygi nacionalinės viršutinės ribos daliai, pagal 22 straipsnio 1 dalį nustatyta bazinės išmokos sistemai 2015 m.“;

c) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Valstybės narės, kurios taiko 36 straipsnį, išmokos jaunesiems ūkininkams sumą apskaičiuoja kasmet, 25–50 % vienkartinės išmokos už plotus, apskaičiuotos pagal 36 straipsnį, vertės atitinkantį dydį padauginamos iš reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuos ūkininkas deklaravo pagal 36 straipsnio 2 dalį, skaičiaus.“;

d) 8 dalies pirmą pastraipą pakeičiama taip:

„8. Nukrypdamos nuo šio straipsnio 6 ir 7 dalių, valstybės narės gali kasmet apskaičiuoti išmokos jaunesiems ūkininkams sumą 25–50 % nacionalinės vidutinės išmokos už hektarą vertės atitinkantį dydį padauginamos iš ūkininko teisių į išmokas, kuriomis jis pasinaudojo pagal 32 straipsnio 1 dalį, skaičiaus arba iš reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuos ūkininkas deklaravo pagal 36 straipsnio 2 dalį, skaičiaus.“;

e) 10 dalies pirmą pastraipą pakeičiama taip:

„10. Užuoat taikiusios 6–9 dalis, valstybės narės gali kiekvienam ūkininkui skirti metinę vienkartinę sumą, kuri apskaičiuojama nustatytą hektarų skaičių padauginant iš 25–50 % nacionalinės vidutinės išmokos už hektarą, apskaičiuotos pagal 8 dalį, vertės atitinkančio dydžio.“;

11) 52 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis išbraukiama;

b) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Susietoji parama yra gamybos ribojimo sistema, ta parama mokama kaip metinė išmoka, grindžiama nustatyto dydžio plotais ir derliumi arba nustatytu gyvūnų skaičiumi, ir apskaičiuojama laikantis finansinių viršutinių ribų, kurias kiekvienos priemonės atveju turi nustatyti valstybės narės ir apie tai pranešti Komisijai.“;

c) papildomas šia dalimi:

„10. Komisijai pagal 70 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas yra papildomas nuostatomis, kuriomis siekiama, kad savanoriškos susietosios paramos gavėjai nenukentėtų nuo struktūrinio rinkos disbalanso sektoriuje. Tie deleguotieji aktai gali leisti valstybėms narėms nuspręsti tęsti tokios paramos mokėjimą iki 2020 m. remiantis gamybos vienetais, kuriems savanoriška susietoji parama buvo teikiama praėjusiu ataskaitiniu laikotarpiu.“;

12) 53 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Ne vėliau kaip bet kurių konkrečių metų rugpjūčio 1 d. valstybės narės gali peržiūrėti savo sprendimą, priimtą pagal šį skyrių, ir nuspręsti nuo kitų metų:

a) nekeisti, padidinti arba sumažinti pagal 1, 2 ir 3 dalis nustatytą procentinę dalį, atitinkamais atvejais atsižvelgiant į tose dalyse nustatytus apribojimus, arba nekeisti arba sumažinti pagal 4 dalį nustatytą procentinę dalį;

b) pakeisti paramos teikimo sąlygas;

c) nustoti teikti paramą pagal šį skyrių.

Valstybės narės praneša Komisijai apie visus tokius sprendimus ne vėliau kaip pirmoje pastraipoje nurodytą dieną.“;

13) 70 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 2 straipsnyje, 4 straipsnio 3 dalyje, 6 straipsnio 3 dalyje, 7 straipsnio 3 dalyje, 8 straipsnio 3 dalyje, 9 straipsnio 5 dalyje, 20 straipsnio 6 dalyje, 35 straipsnyje, 36 straipsnio 6 dalyje, 39 straipsnio 3 dalyje, 43 straipsnio 12 dalyje, 44 straipsnio 5 dalyje, 45 straipsnio 5 ir 6 dalyse, 46 straipsnio 9 dalyje, 50 straipsnio 11 dalyje, 52 straipsnio 9 ir 10 dalyse, 57 straipsnio 3 dalyje, 58 straipsnio 5 dalyje, 59 straipsnio 3 dalyje, 64 straipsnio 5 dalyje, 67 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 73 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 1 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.“;

b) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

„3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 2 straipsnyje, 4 straipsnio 3 dalyje, 6 straipsnio 3 dalyje, 7 straipsnio 3 dalyje, 8 straipsnio 3 dalyje, 9 straipsnio 5 dalyje, 20 straipsnio 6 dalyje, 35 straipsnyje, 36 straipsnio 6 dalyje, 39 straipsnio 3 dalyje, 43 straipsnio 12 dalyje, 44 straipsnio 5 dalyje, 45 straipsnio 5 ir 6 dalyse, 46 straipsnio 9 dalyje, 50 straipsnio 11 dalyje, 52 straipsnio 9 ir 10 dalyse, 57 straipsnio 3 dalyje, 58 straipsnio 5 dalyje, 59 straipsnio 3 dalyje, 64 straipsnio 5 dalyje, 67 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 73 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Pagal 2 straipsnį, 4 straipsnio 3 dalį, 6 straipsnio 3 dalį, 7 straipsnio 3 dalį, 8 straipsnio 3 dalį, 9 straipsnio 5 dalį, 20 straipsnio 6 dalį, 35 straipsnį, 36 straipsnio 6 dalį, 39 straipsnio 3 dalį, 43 straipsnio 12 dalį, 44 straipsnio 5 dalį, 45 straipsnio 5 ir 6 dalis, 46 straipsnio 9 dalį, 50 straipsnio 11 dalį, 52 straipsnio 9 ir 10 dalyse, 57 straipsnio 3 dalį, 58 straipsnio 5 dalį, 59 straipsnio 3 dalį, 64 straipsnio 5 dalį, 67 straipsnio 1 ir 2 dalis bei 73 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per 2 mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų, arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

14) X priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento II priedą.

4 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1308/2013 iš dalies keičiamas taip:

1) 33 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies f punktas pakeičiamas taip:

„f) užkirsti kelią krizėms ir jas valdyti, be kita ko, teikiant konsultuojamojo ugdymo paslaugas kitoms gamintojų organizacijoms, gamintojų organizacijų asociacijoms, gamintojų grupėms ar atskiriems gamintojams.“;

b) 3 dalies pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

i) c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) siekiant užkirsti kelią krizei arba krizės metu vykdomą pardavimo skatinimą ir informavimą, įskaitant veiksmus ir veiklą, kuriais siekiama vaisių ir daržovių rinkų įvairinimo ir stiprinimo;

d) paramą savitarpio pagalbos fondų steigimo administracinėms išlaidoms padengti ir finansinius įnašus savitarpio pagalbos fondams papildyti, kai išmokama kompensacija gamintojams nariams, kurių pajamos stipriai sumažėjo dėl nepalankių rinkos sąlygų.“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„i) kitų gamintojų organizacijų, gamintojų organizacijų asociacijų, gamintojų grupių ar atskirų gamintojų konsultuojamąjį ugdymą.“;

c) 5 dalies antra ir trečia pastraipos pakeičiamos taip:

„Aplinkosaugos veiksmai turi atitikti reikalavimus, taikomus agrarinės aplinkosaugos ir klimato arba ekologinio ūkininkavimo srities išsipareigojimams, nustatytiems Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 28 straipsnio 3 dalyje ir 29 straipsnio 2 ir 3 dalyse.

Kai ne mažiau kaip 80 % gamintojų organizacijos gamintojų narių yra prisiėmę vieną ar daugiau vienodų Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 28 straipsnio 3 dalyje ir 29 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytų agrarinės aplinkosaugos ir klimato arba ekologinio ūkininkavimo srities išsipareigojimų, kiekvienas iš tų išsipareigojimų laikomas aplinkosaugos veiksmu, kaip nurodyta šios dalies pirmos pastraipos a punkte.“;

2) 34 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. 1 dalyje numatyta 50 % riba padidinama iki 100 % šiais atvejais:

a) kai iš rinkos pašalinami vaisiai ir daržovės sudaro ne daugiau kaip 5 % kiekvienos gamintojų organizacijos parduodamos produkcijos kiekio ir yra realizuojami vienu iš šių būdų:

i) nemokamai paskirstomi tam tikslui valstybių narių patvirtintoms labdaros organizacijoms ir fondams naudoti jų veikloje padedant asmenims, kurių teisė į valstybės paramą pripažįstama nacionalinės teisės aktais, visų pirma dėl to, kad jie stokoja būtinų pragyvenimo lėšų;

ii) nemokamai paskirstomi valstybių narių paskirtoms baudmių atlikimo įstaigoms, mokykloms, viešosioms mokymo įstaigoms, 22 straipsnyje nurodytoms įstaigoms bei vaikų atostogų stovykloms, taip pat ligoninėms ir senelių namams; valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad taip paskirstomi kiekiai papildytų tų įstaigų paprastai superkamus kiekius;

b) kai veiksmai susiję su kitų gamintojų organizacijų arba gamintojų grupių, pripažintų pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125e straipsnį arba Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 27 straipsnį su sąlyga, kad tos organizacijos ar grupės yra iš šio reglamento 35 straipsnio 1 dalyje nurodytų valstybių narių regionų, arba atskirų gamintojų konsultuojamuoju ugdymu.“;

3) 35 straipsnis pakeičiamas taip:

„35 straipsnis

Nacionalinė finansinė parama

1. Valstybių narių regionuose, kuriuose vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijų steigimosi lygis yra daug žemesnis už Sąjungos vidurkį, valstybės narės gamintojų organizacijoms gali suteikti nacionalinę finansinę paramą, kuri negali būti didesnė kaip 80 % finansinių įnašų, nurodytų 32 straipsnio 1 dalies a punkte, ir neviršyti 10 % bet kurios tokios gamintojų organizacijos parduodamos produkcijos vertės. Tokia parama papildo iš veiklos fondo teikiamą paramą.

2. Gamintojų organizacijų steigimosi lygis valstybės narės regione laikomas daug žemesniu už Sąjungos vidurkį, kai vidutinis organizacijų steigimosi lygis trejus metus iš eilės prieš veiksmų programos įgyvendinimą buvo mažesnis kaip 20 %. Organizacijų steigimosi lygis apskaičiuojamas atitinkamame regione gautos ir gamintojų organizacijų, gamintojų organizacijų asociacijų ir gamintojų grupių, pripažintų pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125e straipsnį arba Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 27 straipsnį, parduotos vaisių ir daržovių produkcijos vertę padalijus iš visos tame regione gautos vaisių ir daržovių produkcijos vertės.

3. Valstybės narės, kurios teikia nacionalinę finansinę paramą pagal 1 dalį, praneša Komisijai apie regionus, kurie atitinka 2 dalyje nurodytus kriterijus, ir apie nacionalinę finansinę paramą, suteiktą gamintojų organizacijoms tuose regionuose.“;

4) 37 straipsnio d punkto ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) sąlygomis, susijusiomis su 33 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a, b, c ir i punktais.“;

- 5) 38 straipsnio pirmoje pastraipoje i punktas pakeičiamas taip:
- „i) pardavimo skatinimo, informavimo, mokymo ir konsultuojamojo ugdymo priemonėmis krizių prevencijos ir valdymo atvejais;“;
- 6) 62 straipsnis papildomas šia dalimi:
- „5. Valstybės narės gali taikyti šį skyrių vietovėms, kuriose gaminamas vynas, tinkantis vyno spiritams su geografine nuoroda, užregistruota pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 110/2008 (*) III priedą, gaminti. Šiame skyriuje tos vietovės gali būti laikomos vietovėmis, kuriose gali būti gaminamas vynas su saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda.
-
- (*) 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklavimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 (OL L 39, 2008 2 13, p. 16).“;
- 7) 64 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- a) 1 dalies antroje pastraipoje įterpiamas šis punktas:
- „ca) pareiškėjas neturi vynmedžių, pasodintų neturint leidimo, kaip nurodyta šio reglamento 71 straipsnyje, arba neturint sodinimo teisių, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85a ir 85b straipsniuose;“;
- b) 2 dalies įžanginė dalis pakeičiama taip:
- „2. Jei 1 dalyje minėtas bendras reikalavimus atitinkančiose paraiškose nurodytas plotas atitinkamais metais viršija plotą, kuriuo naudotis sudarė galimybę valstybė narė, leidimai suteikiami hektarus *pro rata* principu paskirstant visiems pareiškėjams remiantis plotu, dėl kurio jie prašo leidimo. Suteikiant tokį leidimą gali būti nustatomas mažiausias ir (arba) didžiausias plotas pagal pareiškėją, ši procedūra taip pat gali būti atliekama iš dalies arba visiškai vadovaujantis vienu ar keliais šių objektyvių ir nediskriminacinio pobūdžio prioritetų nustatymo kriterijų;“;
- c) įterpiama ši dalis:
- „2a. Jeigu valstybė narė nusprendžia taikyti vieną ar kelis iš 2 dalyje nurodytų kriterijų, ji gali įtraukti papildomą sąlygą, kad pareiškėjas turi būti fizinis asmuo ir kad paraiškos pateikimo metais jam turi būti ne daugiau kaip 40 metų.“;
- d) 3 dalis pakeičiama taip:
- „3. Valstybės narės viešai paskelbia savo taikomus 1, 2 ir 2a dalyse nurodytus kriterijus ir nedelsdamos apie tuos kriterijus praneša Komisijai.“;
- 8) 148 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- a) įterpiama ši dalis:
- „1a. Jeigu valstybės narės nepasinaudoja šio straipsnio 1 dalyje numatytais galimybėmis, gamintojas, gamintojų organizacija arba gamintojų organizacijų asociacijos gali reikalauti, kad šalis sudarytų rašytinę sutartį dėl žalio pieno pristatymo žalio pieno perdirbimo įmonei ir (arba) pirmieji pirkėjai šio straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje nustatytais sąlygomis pateiktą rašytinį pasiūlymą šiuo tikslu sudaryti sutartį.
- Jeigu pirmasis pirkėjas yra labai maža, mažoji arba vidutinė įmonė, kaip apibrėžta Rekomendacijoje 2003/361/EB, sudaryti sutartį ir (arba) pateikti pasiūlymą sudaryti sutartį nėra privaloma, nedarant poveikio šalių galimybei pasinaudoti tarpšakinės organizacijos parengta standartine sutartimi.“;
- b) 2 dalies įžanginis sakinyvis pakeičiamas taip:
- „2. Sutartis ir (arba) pasiūlymas sudaryti sutartį, nurodyti 1 ir 1a dalyse, turi būti;“;
- c) 3 dalis pakeičiama taip:
- „3. Nukrypstant nuo 1 ir 1a dalių, sutartis ir (arba) pasiūlymas sudaryti sutartį yra neprivalomi, jei kooperatyvo narys žalią pieną pristato kooperatyvui, kuriam jis priklauso, jei to kooperatyvo įstatuose arba į tuos įstatus įtrauktose arba pagal juos priimtose taisyklėse ir sprendimuose yra nuostatos, kurių poveikis panašus į 2 dalies a, b ir c punktuose išdėstytų nuostatų poveikį;“;

d) 4 dalies antros pastraipos įžanginė dalis ir a punktas pakeičiami taip:

„Nepaisant pirmos pastraipos, taikoma viena ar daugiau iš šių nuostatų:

- a) kai valstybė narė nusprendžia, kad privaloma sudaryti rašytinę šalių sutartį dėl žalio pieno pristatymo pagal 1 dalį, ji gali nustatyti:
 - i) pareigą šalims susitarti dėl tam tikro pristatomo kiekio ir už šį pristatymą mokėtinos kainos santykio;
 - ii) minimalią galiojimo trukmę, taikomą tik ūkininko ir pirmojo žalio pieno pirkėjo sudaromoms rašytinėms sutartims; tokia minimali trukmė turi būti bent šeši mėnesiai ir turi nekenkti tinkamam vidaus rinkos veikimui;“;

9) 149 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Pagal 161 straipsnio 1 dalį pripažinta pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojų organizacija savo ūkininkų narių vardu gali derėtis dėl visai jų bendrai produkcijai ar jos daliai taikytinų sutarčių dėl žalio pieno, kurių ūkininkai pristato žalio pieno perdirbimo įmonei arba surinkėjui, kaip apibrėžta 148 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje.“;

10) 152 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) kurios yra suformuotos gamintojų iniciatyva ir kurios vykdo bent vienos iš šių rūšių veiklą:

- i) bendrą perdirbimą;
- ii) bendrą platinimą, įskaitant bendras pardavimo platformas arba bendrą transportavimą;
- iii) bendrą pakavimą, ženklimą arba pardavimo skatinimo priemones;
- iv) bendrą kokybės kontrolės organizavimą;
- v) bendrą įrangos arba saugyklų naudojimą;
- vi) bendrą atliekų, tiesiogiai susijusių su gamyba, valdymą;
- vii) bendrą išteklių įsigijimą;
- viii) bet kurią kitą bendrą paslaugų teikimo veiklą siekiant vieno iš šios dalies c punkte nurodytų tikslų;“;

b) įterpiamos šios dalys:

„1a. Nukrypstant nuo SESV 101 straipsnio 1 dalies, pagal šio straipsnio 1 dalį pripažinta gamintojų organizacija savo narių vardu gali planuoti visos ar dalies savo produkcijos gamybą, optimizuoti gamybos išlaidas, pateikti ją rinkai ir derėtis dėl žemės ūkio produktų tiekimo sutarčių.

Pirmoje pastraipoje nurodyta veikla gali būti vykdoma:

- a) su sąlyga, kad vienos ar daugiau 1 dalies b punkto i–vii papunkčiuose nurodytų rūšių veikla iš tikrųjų yra vykdoma, taip padedant siekti SESV 39 straipsnyje nustatytų tikslų;
- b) su sąlyga, kad gamintojų organizacija sukonzentruoja savo narių produktų pasiūlą ir pateikia juos rinkai, nepaisant to, ar gamintojai perleidžia gamintojų organizacijai nuosavybės teisę į produktus;
- c) nepaisant to, ar kai kurių arba visų narių visai pagamintai produkcijai taikoma tokia pati suderėta kaina;
- d) su sąlyga, kad atitinkami gamintojai nepriklauso jokiai kitai gamintojų organizacijai, kiek tai susiję su produktais, kuriuos apima pirmoje pastraipoje nurodyta veikla;
- e) su sąlyga, kad žemės ūkio produktui netaikoma pareiga jį pristatyti, susijusi su ūkininko naryste kooperatyve, kuris pats nėra atitinkamos gamintojų organizacijos narys, laikantis kooperatyvo įstatuose išdėstytų sąlygų arba į tuos įstatus įtrauktų arba pagal juos priimtų taisyklių ir sprendimų.

Tačiau valstybės narės tinkamai pagrįstais atvejais gali nukrypti nuo sąlygos, nurodytos antros pastraipos d punkte, kai gamintojai nariai turi du atskirus skirtingose geografinėse vietovėse esančius gamybos padalinius.

1b. Šiame straipsnyje nuorodos į gamintojų organizacijas taip pat apima gamintojų organizacijų asociacijas, pripažintas pagal 156 straipsnio 1 dalį, jeigu tokios asociacijos atitinka šio straipsnio 1 dalyje išdėstytus reikalavimus.

1c. Reglamento (EB) Nr. 1/2003 5 straipsnyje nurodyta nacionalinė konkurencijos institucija gali atskirais atvejais nuspręsti, kad ateityje vienos ar daugiau 1a dalies pirmoje pastraipoje nurodytų rūšių veikla turi būti pakeista, nutraukta arba visai nevykdoma, jei ji mano, kad tai yra būtina norint išsaugoti konkurenciją, arba jei ji mano, kad kilo pavojus SESV 39 straipsnyje nustatytiems tikslams.

Kai derybos apima daugiau nei vieną valstybę narę, šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą priima Komisija, netaikydama 229 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytos procedūros.

Veikdama pagal šios dalies pirmą pastraipą, nacionalinė konkurencijos institucija, prieš imdamasi pirmosios oficialios tyrimo priemonės arba nedelsiant po to, kai jos imamasi, raštu apie tai informuoja Komisiją, taip pat praneša Komisijai apie sprendimus nedelsiant po to, kai jie priimami.

Šioje dalyje nurodyti sprendimai pradedami taikyti ne anksčiau nei apie juos pranešama atitinkamoms įmonėms.“;

c) 3 dalis išbraukiama.

11) 154 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Gavusios prašymą valstybės narės gali nuspręsti suteikti daugiau nei vieną pripažinimą gamintojų organizacijai, vykdančiai veiklą keliuose 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose sektoriuose, su sąlyga, kad ta gamintojų organizacija kiekvieno sektoriaus, kuriame ji yra pripažįstama, atveju atitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas.“;

b) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad gamintojų organizacijos, pripažintos anksčiau nei ... 2018 m. sausio 1 d. ir atitinkančios šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, būtų laikomos pripažintomis gamintojų organizacijomis pagal 152 straipsnį.

3. Jeigu gamintojų organizacijos buvo pripažintos anksčiau nei ... 2018 m. sausio 1 d.), tačiau neatitinka šio straipsnio 1 dalyje išdėstytų sąlygų, valstybės narės ne vėliau kaip ... 2020 m. gruodžio 31 d.] panaikina jų pripažinimą.“;

12) 157 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies c punktas papildomas šiais papunkčiais:

„xv) nustatyti standartines vertės pasidalijimo sąlygas, kaip apibrėžta 172a straipsnyje, kurios apima rinkos pelną ir nuostolius, nustatant, kaip tarp jų turi būti paskirstomi susijusių produktų atitinkamų rinkos kainų ar kitų prekių rinkų pokyčiai;

xvi) įgyvendinti gyvūnų sveikatai, augalų apsaugai ir aplinkai kylančios rizikos prevencijos ir valdymo priemonės.“;

b) įterpiama ši dalis:

„1a. Gavusios prašymą valstybės narės gali nuspręsti suteikti daugiau nei vieną pripažinimą tarpšakinei organizacijai, vykdančiai veiklą keliuose 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose sektoriuose, su sąlyga, kad ta tarpšakinė organizacija kiekvieno sektoriaus, kuriame ji siekia pripažinimo, atveju atitinka 1 dalyje ir, kai taikoma, 3 dalyje nurodytas sąlygas.“;

c) 3 dalies c punktas papildomas šiais papunkčiais:

- „xii) nustato standartines vertės pasidalijimo sąlygas, kaip apibrėžta 172a straipsnyje, kurios apima rinkos pelną ir nuostolius, nustatydamos, kaip tarp jų turi būti paskirstomi susijusių produktų atitinkamų rinkos kainų ar kitų prekių rinkų pokyčiai;
- xiii) įgyvendina gyvūnų sveikatai, augalų apsaugai ir aplinkai kylančios rizikos prevencijos ir valdymo priemones.“;

13) 159 straipsnio pavadinimas pakeičiamas taip:

„Netaikoma teksto redakcijai lietuvių kalba.“;

14) 161 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies įžanginė dalis ir a punktas pakeičiami taip:

„1. Gavusios prašymą valstybės narės kaip pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojų organizacijas pripažįsta visus juridinius asmenis arba aiškiai apibrėžtas tokių juridinių asmenų dalis, jeigu:

- a) juos sudaro pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojai ir jie yra įsteigti šių gamintojų iniciatyva bei siekia konkretaus tikslo, galinčio apimti vieną ar daugiau iš toliau nurodytų tikslų:
 - i) užtikrinti, kad gamyba būtų planuojama ir pritaikoma prie paklausos, ypač kokybės ir kiekio atžvilgiu;
 - ii) koncentruoti savo narių pagamintų produktų pasiūlą ir pateikti juos rinkai;
 - iii) optimizuoti gamybos išlaidas ir stabilizuoti gamintojo kainas;“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad gamintojų organizacijos, pagal nacionalinę teisę pripažintos anksčiau nei 2012 m. balandžio 2 d. ir atitinkančios 1 dalyje nustatytas sąlygas, būtų laikomos pripažintomis gamintojų organizacijomis.“;

15) 168 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. kai valstybės narės nepasinaudoja šio straipsnio 1 dalyje numatytais galimybėmis, gamintojas, gamintojų organizacija arba gamintojų organizacijų asociacijos 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų sektorių, išskyrus pieno, pieno produktų ir cukraus sektorių, žemės ūkio produktų atžvilgiu gali reikalauti, kad šalis sudarytų rašytinę sutartį dėl jų produktų tiekimo perdirbėjui ar platintojui ir (arba) pirmieji pirkėjai šio straipsnio 4 dalyje ir 6 dalies pirmoje pastraipoje nustatytais sąlygomis pateiktą rašytinį pasiūlymą šiuo tikslu sudaryti sutartį.

Jeigu pirmasis pirkėjas yra labai maža, mažoji arba vidutinė įmonė, kaip apibrėžta Rekomendacijoje 2003/361/EB, sudaryti sutartį ir (arba) pateikti pasiūlymą sudaryti sutartį nėra privaloma, nedarant poveikio šalių galimybei pasinaudoti tarpšakinės organizacijos parengta standartine sutartimi.“;

b) 4 dalies įžanginis sakinytis pakeičiamas taip:

„4. 1 ir 1a dalyse nurodyta sutartis arba pasiūlymas sudaryti sutartį turi būti.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Nukrypstant nuo 1 ir 1a dalių, sutartis arba pasiūlymas sudaryti sutartį yra neprivalomi, jei kooperatyvo narys atitinkamus produktus pristato kooperatyvui, kuriam jis priklauso, jei to kooperatyvo įstatuose arba į tuos įstatus įtrauktose arba pagal juos priimtose taisyklėse ir sprendimuose yra nuostatos, kurių poveikis panašus į 4 dalies a, b ir c punktuose išdėstytą nuostatą poveikį.“;

16) 169, 170 ir 171 straipsniai išbraukiami;

17) įterpiamas šis skirsnis:

„5a skirsnis

Vertės pasidalijimo sąlygos

172a straipsnis

Vertės pasidalijimas

Nedarant poveikio konkrečioms vertės pasidalijimo cukraus sektoriuje sąlygoms, ūkininkai, įskaitant ūkininkų asociacijas, ir jų pirmasis pirkėjas gali susitarti dėl vertės pasidalijimo sąlygų, kurios apima rinkos pelną ir nuostolius, nustatydami, kaip tarp jų turi būti paskirstomi atitinkamų rinkos kainų ar kitų prekių rinkų pokyčiai.“;

18) 184 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisija leidžia pradėti naudotis į laisvą apyvertą Sąjungoje išleistinų žemės ūkio produktų importo tarifinėmis kvotomis (arba jų dalimi) arba Sąjungos žemės ūkio produktų importo į trečiąsias šalis tarifinėmis kvotomis, kurių dalį arba visas turi administruoti Sąjunga ir kurios nustatytos pagal SESV sudarytais tarptautiniais susitarimais arba kitais aktais, priimtais pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį arba 207 straipsnį, ir (arba) jas administruoja deleguotaisiais aktais pagal šio reglamento 186 straipsnį ir įgyvendinimo aktais pagal šio reglamento 187 straipsnį.“;

19) 188 straipsnis pakeičiamas taip:

„188 straipsnis

Tarifinių kvotų paskirstymo procesas

1. Komisija interneto svetainėje atitinkamai viešai paskelbia tarifinių kvotų paskirstymo pagal paraiškas, apie kurias pranešta, rezultatus, atsižvelgdama į turimas tarifines kvotas ir paraiškas, apie kurias pranešta.

2. 1 dalyje nurodytame pranešime taip pat nurodoma, jei taikytina, būtinybė atmesti svarstomas paraiškas, sustabdyti paraiškų teikimą arba paskirstyti nepanaudotus kiekius.

3. Komisijai pagal 1 dalį paskelbus tarifinių kvotų paskirstymo rezultatus, valstybės narės išduoda importo ir eksporto licencijas prašomiems kiekiams pagal importo ir eksporto tarifines kvotas, kurioms taikomi atitinkami paskirstymo koeficientai.“;

20) 209 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„SESV 101 straipsnio 1 dalis netaikoma ūkininkų, ūkininkų asociacijų ar tokių asociacijų susivienijimų arba pagal šio reglamento 152 arba 161 straipsnį pripažintų gamintojų organizacijų, arba pagal šio reglamento 156 straipsnį pripažintų gamintojų organizacijų asociacijų susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, kurie susiję su žemės ūkio produktų gamyba ar prekyba jais arba bendros infrastruktūros naudojimu žemės ūkio produktams sandėliuoti, apdoroti ar perdirbti, nebent kiltų pavojus, kad nebus pasiekti SESV 39 straipsnyje nustatyti tikslai.“;

b) 2 dalyje po pirmos pastraipos įterpiamos šios pastraipos:

„Vis dėlto ūkininkai, ūkininkų asociacijos ar tokių asociacijų susivienijimai arba pagal šio reglamento 152 ar 161 straipsnį pripažintos gamintojų organizacijos, arba pagal šio reglamento 156 straipsnį pripažintos gamintojų organizacijų asociacijos gali prašyti Komisijos pateikti nuomonę dėl tų susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų suderinamumo su SESV 39 straipsnyje išdėstytais tikslais.“;

Komisija prašymus pateikti nuomonę išnagrinėja nedelsdama ir pareiškėjui per keturis mėnesius nuo išsamaus prašymo gavimo dienos išsiunčia savo nuomonę. Komisija savo iniciatyva arba valstybei narei paprašius gali pakeisti nuomonės turinį, ypač tuo atveju, jeigu pareiškėjas pateikė netikslią informaciją arba nuomone piktnaudžiavo.“;

21) 222 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies įžanginis sakiny s pakeičiamas taip:

„1. Didelio rinkos pusiausvyros sutrikimo laikotarpiais Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kad SESV 101 straipsnio 1 dalis būtų netaikoma bet kurio iš reglamento 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų sektorių ūkininkų, ūkininkų asociacijų ar tokių asociacijų susivienijimų arba pripažintų gamintojų organizacijų, pripažintų gamintojų organizacijų asociacijų ir pripažintų tarpšakinių organizacijų susitarimams ir sprendimams, su sąlyga, kad tokiais susitarimais ir sprendimais nekenkiama tinkamam vidaus rinkos veikimui, kad jais siekiama tik stabilizuoti atitinkamą sektorių ir kad jie patenka į vieną ar daugiau iš šių kategorijų:“;

b) 222 straipsnio 2 dalis išbraukiama;

22) 232 straipsnio 2 dalis išbraukiama;

23) VII ir VIII priedai iš dalies pakeičiami pagal šio reglamento III priedą.

5 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 652/2014 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 652/2014 iš dalies keičiamas taip:

1) 4 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Jei daugiamečiai veiksmai patvirtinami, biudžetinius išpareigojimus galima suskaidyti į metines išmokas. Jeigu biudžetiniai išpareigojimai yra taip suskaidyti, Komisija nustato metinių išmokų išpareigojimus atsižvelgdama į veiksmų įgyvendinimo pažangą, numatomus poreikius ir biudžeto galimybes.“;

2) 13 straipsnio 5 dalis išbraukiama;

3) 22 straipsnio 5 dalis išbraukiama;

4) 27 straipsnio 5 dalis išbraukiama.

6 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2018 m. sausio 1 d.

Tačiau:

a) 3 straipsnio 11 dalies a ir b punktai taikomi nuo 2015 m. sausio 1 d.,

b) 1 straipsnio 23 dalies b punktas – nuo 2016 m. sausio 1 d., o

c) 4 straipsnio 3 dalis – nuo 2019 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2017 m. gruodžio 13 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. MAASIKAS

I PRIEDAS

Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 II priedas iš dalies keičiamas taip:

- 1) eilutėje dėl 17 straipsnis 3 dalies (pavadinimas: „Investicijos į materialųjį turtą, žemės ūkio sektorius, didžiausia galima suma EUR arba paramos lygis: 40 %“) ketvirta skiltis, išanginė dalis ir pirmą įtrauką pakeičiama taip:

„Reikalavimus atitinkančių investicijų kituose regionuose sumos

Pirmiau nurodyti paramos lygiai gali būti padidinti papildomai 20 procentinių punktų su sąlyga, kad didžiausias kompleksinės paramos lygis neviršija 90 %, kai parama skiriama:

— jauniems ūkininkams daugiausia 5 metus nuo įsisteigimo dienos, kaip nustatyta kaimo plėtros programoje, arba kol bus baigti įgyvendinti 19 straipsnio 4 dalyje nurodytame verslo plane apibrėžti veiksmai;“;

- 2) eilutėje dėl 17 straipsnis 3 dalies (pavadinimas: „Investicijos į materialųjį turtą, SESV I priede išvardytų produktų perdirbimas ir rinkodara, didžiausia galima suma EUR arba paramos lygis: 40 %“) ketvirta skiltis pakeičiama taip:

„Reikalavimus atitinkančių investicijų kituose regionuose sumos

Pirmiau nurodyti paramos lygiai gali būti padidinti papildomai 20 procentinių punktų su sąlyga, kad didžiausias kompleksinės paramos lygis neviršija 90 %, kai parama skiriama veiksams, vykdomiems įgyvendinant EIP, kolektyvinėms investicijoms ir integruotiems projektams arba veiksams, susijusiems su gamintojų organizacijų susijungimu“;

- 3) eilutės dėl II priedo 37 straipsnio 5 dalies, 38 straipsnio 5 dalies, 39 straipsnio 5 dalies pakeičiamos taip:

„37 straips- nio 5 dalis	Pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimas	70 %	Mokėtinos draudimo įmokos
38 straips- nio 5 dalis	Tarpusavio pagalbos fondai nepalankių klimato reiškinių, gyvūnų bei augalų ligų, kenkėjų antpuolių ir su aplinka susijusių įvykių atvejais	70 %	Finansuoti tinkamų išlaidų
39 straips- nio 5 dalis	Pajamų stabilizavimo priemonė	70 %	Finansuoti tinkamų išlaidų“

II PRIEDAS

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 X priedo lentelė „46 straipsnio 3 dalyje nurodyti perskaičiavimo ir svorio koeficientai“ iš dalies pakeičiama taip:

1) eilutė „Vietovės, apželdintos trumpos rotacijos želdiniais“ pakeičiama taip:

„Trumpos rotacijos želdinių plotai (už 1 m ²)“	netaikoma	0,5	0,5 m ² “
--	-----------	-----	----------------------

2) eilutė „Azotą fiksuojančių pasėlių plotai“ pakeičiama taip:

„Tarpinių pasėlių arba žaliosios dangos plotai (už 1 m ²)“	netaikoma	1	1 m ² “
--	-----------	---	--------------------

3) papildomas šiomis eilutėmis:

„Vietovės, kuriose yra <i>Miscanthus</i> “	netaikoma	0,7	0,7 m ² “
Vietovės, kuriose yra <i>Silphium perfoliatum</i>	netaikoma	0,7	0,7 m ² “
Pūdymui paliktos žemės plotai, skirti medingiesiems augalams (kuriuose auga daug žiedadulkių ir nektaro turinčių augalų rūšys)	netaikoma	1,5	1,5 m ² “

III PRIEDAS

Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VII ir VIII priedai iš dalies pakeičiami taip:

1) VII priedo II dalies 1 punkto c papunkčio antra įtrauka pakeičiama taip:

„— be sodrinimo arba sodrinant tik naudojant VIII priedo I dalies B skirsnio 1 dalyje išvardytas dalinio koncentravimo procedūras, pagamintų vynų, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda, visuminės alkoholio koncentracijos tūrio procentais viršutinė riba gali viršyti 15 tūrio proc., jei tokia galimybė numatyta atitinkamos saugomos kilmės vietos nuorodos techninėje byloje pateikiamoje produkto specifikacijoje;“;

2) VIII priedo I dalies A skirsnio 3 punktas pakeičiamas taip:

„3. Ypač nepalankių klimato sąlygų metais valstybės narės atitinkamuose regionuose išimties tvarka gali 0,5 % padidinti 2 punkte nurodytą (-as) ribą (-as). Valstybės narės apie tokius padidinimus praneša Komisijai.“

Komisijos pareiškimai

Dėl 1 straipsnio – Kaimo plėtra

— Kaimo plėtos programų trukmės pratęsimas

EŽŪFKP įnašas išlaidoms, susijusioms su 2014–2020 m. kaimo plėtos programomis, patvirtintomis pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 10 straipsnio 2 dalį, kompensuoti ir toliau galės būti skiriamas, jei išmokos gavėjams bus išmokėtos ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d. Rengdama būsimos DFP pasiūlymą, Komisija apsvarstys tolesnio paramos kaimo plėtrai po 2020 m. teikimo klausimą.

— Rizikos valdymas

Komisija patvirtina savo ketinimą rengiant pasiūlymą dėl bendrosios žemės ūkio politikos modernizavimo ir supaprastinimo peržiūrėti į Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013 jau įtrauktą rizikos valdymo priemonių poveikį ir veiksmingumą.

— Su iniciatyva LEADER susijusios nuobaudos

Komisija patvirtina savo ketinimą peržiūrėti Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 809/2014 numatytą su iniciatyva LEADER susijusių nuobaudų veiksmingumą ir proporcingumą.

Dėl 2 straipsnio – Horizontalusis reglamentas

— Krizių rezervas

Komisija patvirtina, kad rengiant kitą DFP bus peržiūrėta, kaip veikia žemės ūkio sektoriaus krizių rezervas ir kaip kompensuojami su finansine drausme susiję asignavimai, numatyti Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 25 straipsnyje ir 26 straipsnio 5 dalyje, kad būtų sudarytos sąlygos veiksmingai ir laiku imtis priemonių krizės rinkoje atveju.

— Vienas bendras auditas

Komisija palaiko vieno bendro audito modelį – tai patvirtina jos pasiūlymas dėl naujojo Finansinio reglamento 123 straipsnio. Komisija taip pat patvirtina, kad šis modelis jau yra leidžiamas pagal esamą žemės ūkio išlaidų valdymo ir kontrolės teisinę sistemą, nustatytą Reglamentu (ES) Nr. 1306/2013, ir kad jis jau įtrauktas į jos 2014–2020 m. audito strategiją. Visų pirma, jei pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 9 straipsnio 1 dalį pateikta sertifikavimo įstaigos nuomonė laikoma patikima, Komisija į tą nuomonę atsižvelgia vertindama atitinkamos mokėjimo agentūros auditavimo poreikį.

Dėl 3 straipsnio – Tiesioginės išmokos

— Baltymų gamybos planas

Komisija patvirtina savo ketinimą peržiūrėti augalinės kilmės baltymų pasiūlos ir paklausos padėtį ES ir apsvarstyti galimybę nustatyti Europos augalinės kilmės baltymų gamybos strategiją, kurios tikslas – ekonomiškomis ir aplinkai nekenksmingomis priemonėmis labiau skatinti augalinės kilmės baltymų gamybą ES.

Dėl 4 straipsnio – BRO

— Savanoriškos gamybos mažinimo programos

Komisija patvirtina, kad Reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas, 219 ir 221 straipsniuose jau yra numatytas būtinas teisinis pagrindas, kuriuo remdamasi ji gali (jei yra biudžeto išteklių) spręsti rinkos trikdžių ir kitas konkrečias problemas, be kita ko, regioniniu lygmeniu, numatydamą galimybę teikti ūkininkams tiesioginę finansinę paramą. Be to, Komisijos pasiūlyme Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai papildyti konkrečioms sektoriams skirta pajamų stabilizavimo priemone numatyta, kad valstybės narės į savo kaimo plėtos programas galės įtraukti galimybę skirti kompensacijas konkrečiam sektoriaus ūkininkams dėl didelio jų pajamų sumažėjimo.

Komisija taip pat patvirtina, kad 219 straipsnyje jai numatyta galimybė rinkos sutrikdymo atveju arba kilus tokiam pavojui nustatyti schemas (įskaitant reikiamą išsamią informaciją apie jų veikimą), pagal kurias gamintojams, savanoriškai išsipareigojusiems mažiau gaminti, suteikiama Sąjungos pagalba (pavyzdžiui, Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1612, OL L 242, 2016 9 9, p. 4).

— Tarpvalstybinių TO pripažinimas

Komisija primena, kad gamintojų bendradarbiavimo taisyklės, pagal kurias pripažįstamos tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos arba tarpvalstybinės tarpšakinės organizacijos, įskaitant būtiną atitinkamų valstybių narių administracijų bendradarbiavimą, jau nustatytos Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2016/232. Šių taisyklių poveikis ir tinkamumas bus peržiūrėti toliau vykstant BŽŪP modernizavimo ir paprastinimo procesui.

— Nesąžininga prekybos praktika

Komisija patvirtina, kad pradėjo vykdyti iniciatyvą dėl maisto tiekimo grandinės. Ši iniciatyva vykdoma Geresnio reglamentavimo gairėse nustatytais etapais. Pasibaigus šiai procedūrai (jei bus įmanoma – pirmąjį 2018 m. pusmetį) Komisija spręs dėl galimo teisės akto pasiūlymo.

— Gamintojų bendradarbiavimas

Komisija atsižvelgia į Parlamento ir Tarybos susitarimą dėl 152, 209, 222 ir 232 straipsnių pakeitimų. Komisija atkreipia dėmesį, kad pakeitimai, dėl kurių susitarė Parlamentas ir Taryba, yra esminiai ir buvo įtraukti neatlikus poveikio vertinimo, nors to reikalaujama pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros 15 punktą. Todėl kyla nepageidautinai daug teisinio ir procedūrinio netikrumo, kurio poveikis ir pasekmės nėra žinomi.

Kadangi visais pradinio Komisijos pasiūlymo pakeitimais kartu labai pakeičiama teisinė sistema, Komisija susirūpinusi pažymi, kad dėl kai kurių gamintojų organizacijoms palankių naujų nuostatų gali kilti pavojus smulkiųjų ūkininkų veiklos gyvybingumui ir jų gerovei, taip pat vartotojų interesams. Komisija patvirtina savo išsipareigojimą išlaikyti veiksmingą konkurenciją žemės ūkio sektoriuje ir visiškai įgyvendinti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 39 straipsnyje nustatytus BŽŪP tikslus. Atsižvelgdama į tai, Komisija atkreipia dėmesį, kad pakeitimuose, dėl kurių susitarė teisėkūros institucijos, tiek Komisijai, tiek nacionalinėms konkurencijos institucijoms numatyta labai menka galimybė imtis veiksmų veiksmingai konkurencijai išlaikyti.

Tai, kad Komisija apskritai pritaria pasiūlymui „Omnibus“, įskaitant pakeitimus, dėl kurių susitarė Parlamentas ir Taryba, neturi poveikio jokiems būsimiems šių sričių pasiūlymams, kuriuos gali pateikti Komisija, atsižvelgdama į bendros žemės ūkio politikos reformą po 2020 m. ir kitas iniciatyvas, specialiai skirtas kai kurioms tekste, dėl kurio dabar susitarė Europos Parlamentas ir Taryba, paminėtoms problemoms spręsti.

Komisija apgailestauja, kad teisėkūros institucijos neišsprendė problemos, kad tiek Komisijai, tiek nacionalinėms konkurencijos institucijoms numatyta labai menka galimybė imantis veiksmų veiksmingai konkurencijai išlaikyti, ir reiškia susirūpinimą dėl galimų šio apribojimo pasekmių ūkininkams ir vartotojams. Komisija atkreipia dėmesį, kad teisinių tekstų aiškinimas turi atitikti Sutartį, visų pirma kalbant apie galimybę Komisijai ir nacionalinėms konkurencijos institucijoms įsikišti, jei didelę rinkos dalį aprėpianti gamintojų organizacija siektų apriboti savo narių veiksmų laisvę. Komisija apgailestauja, kad teisės akto tekste ši galimybė nebuvo aiškiai išlaikyta.
